

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**Aquesta transcripció està pendent de
verificació i correcció. Pot contenir, doncs,
errades de fidelitat i incorreccions
lingüístiques i no es pot considerar
com una publicació oficial**

XV legislatura · cinquè període · sèrie C · número ****

Comissió d'Igualtat i Feminisme

Sessió 20, dimecres 4 de març de 2026

Presidència de la I. Sra. Sabrin Araibi Marachi

Sessió 20 de la CIF

La sessió de la Comissió d'Igualtat i Feminisme (CIF) s'obre a ****. Presideix Sabrin Araibi Marachi, acompanyada de la vicepresidenta, Ennatu Domingo i Soler, i de la secretària, Lorena Roldán Suárez. Assisteix la Mesa la lletrada Mercè Arderiu i Usart.

Hi són presents Ernesto Carrión Sablich, Elena Díaz Torrevejano, Lúdia Ferré Ferré i Jordi Riba Colom, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Laura Martínez Portell, Carme Renedo i Puig i Ariadna Urroz Segura, pel G. P. de Junts; Ana Balsera i Marín, Alba Camps i Roca i Raquel Sans Guerra, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; M. Belén Pajares Ribas, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; Júlia Calvet Puig, pel G. P. de VOX en Cataluña; Susanna Segovia Sánchez, pel G. P. Comuns; Maria Pilar Castillejo Medina, pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i Sílvia Orriols Serra, pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

Punt únic: Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2026 (tram. 200-00022/15). Departament d'Igualtat i Feminisme. Compareixença del Govern per a informar sobre el contingut del pressupost del Departament i dels organismes i les entitats que en depenen (art. 131.4 RPC)

La presidenta

Bon dia. Doncs donaríem inici a la comissió d'avui,

**Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya
per al 2026 (compareixença del Govern)**

200-00022/15

...amb un únic punt de l'ordre del dia, com sabeu, que és la presentació del projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per l'any 2026, del Departament d'Igualtat i Feminisme i ens acompanya l'honorable consellera Eva Menor Cantador i també la secretària general, la Sònia Guerra López.

Com ja sabeu i se va enviar, la consellera i la secretària general tindran un màxim d'una hora per fer la seva intervenció. Després farem una petita pausa i després els grups parlamentaris cadascun tindran deu minuts per poder fer la seva intervenció. Doncs sense més donàriem inici a la compareixença, consellera.

La consellera d'Igualtat i Feminisme (Eva Menor Cantador)

Bé, molt bon dia a totes! Espero poder explicar el nostre pressupost d'una manera clara i entenedora. No esgotar el temps d'una hora i intentar-lo fer de la millora..., de la millor ame... –uh! Bé, he començat molt bé, eh? Espero millorar– de la millor manera possible. Permeteu-me que comenci donant les gràcies al meu equip, a la secretaria general, a la Direcció de serveis, a les secretàries que tenim aquí, a la secretària d'Igualtat, a la secretària de Feminisme, a la Carol, a la meva RI, per tota la feina que han fet per disposar d'aquest document.

Ja sabeu que aquest pressupost, perquè no soc la primera consellera, per tant, no sé si heu repetit molts de vosaltres en alguna altra comissió, però val la pena també recordar-los, són uns pressupostos ambiciosos, valents, que aposten pel creixement econòmic sostenible i inclúsiu, que genera oportunitats i prosperitat compartida. Són uns pressupostos que es centren en allò que importa, en condicionar el desenvolupament..., en tot allò que condiciona el desenvolupament del projecte vital de la ciutadania. Estem parlant d'habitatge de l'escola pública, estem parlant de salut pública, de seguretat en els barris. I també estem parlant de ciutadania, de tota la ciutadania sigui com sigui, vingui d'on vingui, visqui on visqui i estimi a qui estimi. I això passa per garantir drets i oportunitats a tothom, sense cap tipus de discriminació.

És un pressupost de 49.192 milions d'euros. Ja sabeu que suposa un increment de més de 9.000 milions d'euros destinats a inversions i 1.900 milions d'euros en habitatge, que és una inversió rècord. Són uns pressupostos que són l'exemple del rumb que volem emprendre per Catalunya. Deixa enrere la paràlisi i aposta per l'estabilitat, per responsabilitat i per la capacitat de resposta. Destinem cada euro a donar resposta als principals problemes de la ciutadania, ho he avançat, habitatge digne, escola pública, atenció sanitària gratuïta i universal, propera i de qualitat, a la garantia de seguretat de carrers, de places, d'aigua, energia, transport, infraestructures, coneixement, recerca i innovació. No es tracta només d'un conjunt de números. El que parlem és, com deia, dels pressupostos més ambiciosos de la història. No són uns comptes normals perquè estan dissenyats per transformar el creixement econòmic –per això tenim un volum important de recursos– en una veritable prosperitat compartida.

I en aquest objectiu, humilment, crec que el nostre departament és una eina clau per al Govern de la Generalitat. Cent tretze milions d'euros per consolidar les polítiques feministes i d'igualtat com a instrument necessari per avançar, per fer avançar Catalunya i per transformar la realitat de manera estructural, la realitat del país i també la vida de les persones que el conformen, la vida que necessiten, la vida que mereixen. El nostre pressupost creix en el seu conjunt en més de 16 milions d'euros per fer efectiu el nostre compromís inequívoc amb l'erradicació de les violències masclistes, amb l'equitat en els treballs, amb la conciliació, amb la corresponsabilitat, amb la protecció dels drets del col·lectiu LGTBI, amb la promoció i defensa dels drets humans i amb la garantia d'una vida en llibertat i lliure de discriminacions.

He posat aquesta xifra a veure que veieu a la dreta, en la cantonada superior dreta, 414 per cent en deu anys, per fer una reflexió del que impliquen les polítiques d'igualtat. No fa tant que hem començat a apostar per les polítiques públiques d'igualtat com a un eix vertebrador, de les polítiques de tots els governs. La defensa dels drets de les dones van començar fa segles, però va suposar, sens dubte, un punt d'inflexió fa cinquanta anys. Aquest any celebrem el cinquanta aniversari de les primeres Jornades Catalanes de les Dones, que van suposar, sens dubte, un punt d'inflexió en el desplegament de la política pública. Però no va ser fins fa deu anys que es va consolidar pressupostàriament per part de tots els governs i que es va

determinar el camí encetat fins aquí, sota el meu punt de vista, molt positiu perquè les dones i les persones, perquè les dones i les persones discriminades i pel conjunt de la societat hem avançat sens dubte.

La igualtat no només és un principi constitucional que sustenta la democràcia i l'estat de dret, sinó que és condició indispensable per al creixement econòmic i social. La consolidació del nostre estat de dret, la democràcia, ha portat, sens dubte, les millors dosis de prosperitat compartida que ha tingut aquesta societat. Per tant, no és qualsevol cosa. Les polítiques d'igualtat han sustentat la democràcia, han generat prosperitat i això és el que volem continuar fent des del meu departament avançant, i això es tradueix en un increment pressupostari del disset per cent.

En aquest pressupost també consolidem el departament i sobretot, l'estructura que el conforma. Amb aquest pressupost enfortim els tres pilars que sustenten l'arquitectura democràtica. Jo sempre dic això, l'estructura dels drets o de l'estructura de la democràcia se sustenta sobre tres pilars: normativa –sistema de normes garantistes de drets–, política pública amb recursos i consens polític i social. Amb el nostre pressupost enfortim aquests tres pilars, evidentment de manera més expressa en dos d'ells. En l'altre, les normes corresponen a aquest Parlament. Incorporem recursos ben planificats, amb rigor, amb indicadors d'avaluació i eines per enfortir... Perdó. Incorporem recursos ben planificats amb rigor i també eines per enfortir el consens.

Quins són aquests pilars que, més enllà dels recursos econòmics, volem proposar? És l'aprovació, en els propers mesos, del pla estratègic de polítiques d'igualtat de gènere amb un horitzó 26-30, renovant el que teníem, que vencia l'any 2022. Aquest instrument definirà les línies polítiques del Departament, també les línies polítiques del conjunt del Govern de la Generalitat. Millorarà la coordinació interdepartamental, que per nosaltres és una eina indispensable. Ens permetrà establir noves aliances i enfortir també l'operativitat interna, ja que assignarà les funcions d'una forma molt més clara.

Impulsarem també altres eines de planificació com l'agenda catalana de conciliació i corresponsabilitat i el pla d'igualtat de tracte i no discriminació. Aquests instruments seran l'eix vertebrador de l'acció que nosaltres definim molt clarament. Serà el

propòsit del Departament i que després desenvoluparé més endavant, quan parli en concret de cada direcció general. Incorporem també eines de consens polític i social, perquè en el context actual creiem que la política pública que ha de desenvolupar el nostre departament en temes clau com és la violència masclista o com és la lluita contra els discursos d'odi, ha de passar per una estratègia de país que interpel·li a tots els agents de Catalunya i que parteixi d'un consens inevitable si veritablement volem transformar la societat i assolir els nostres objectius.

Per això creiem que el pacte català contra les violències masclistes i el pacte nacional contra els discursos d'odi també han de ser un punt de partida comú que vertebrï tota l'acció del país que creiem fonamental per desenvolupar en aquests temes, perquè com a democràcia ens hi va tot. Deia al començament, pot semblar una mica pretensions, però per complir amb l'objectiu de prosperitat compartida, de transformar el creixement econòmic en aquesta prosperitat compartida, el nostre departament és més necessari que mai.

Sense igualtat no hi ha democràcia plena i, per tant, no hi pot haver prosperitat compartida, malgrat que molts dels grups d'aquest Parlament pensin el contrari i diguin el contrari, perquè prosperitat compartida significa que tothom hi participi a la seva generació, a la generació de la riquesa. Prosperitat compartida també significa que la riquesa es reparteixi i arribi al conjunt de la ciutadania en condicions d'igualtat.

I aquesta premissa només s'aconseguirà si existeix igualtat d'oportunitats, si la perspectiva de gènere i el principi d'igualtat de tracte i no discriminació impregna totes i cadascuna de les polítiques públiques d'aquest país. Això vol dir treballar l'equitat en els treballs. Vol dir treballar la corresponsabilitat. Vol dir treballar la conciliació. Vol dir garantir la paritat en la ciència, en la tecnologia, en la política, en els llocs de responsabilitat. Vol dir igualtat salarial, vol dir coeducació, vol dir eliminar biaixos de gènere, vol dir igualtat en l'accés a l'habitatge, vol dir igualtat en l'accés a la salut, a l'educació, als drets de ciutadania. Vol dir eliminar les barreres del racisme, les barreres del capacitisme, del masclisme i de la LGTBIfòbia. Prosperitat compartida és tenir una vida lliure d'odi i de violència, en especial de violència masclista; sota el meu punt de vista, la més greu vulneració dels drets humans del segle XXI.

El nostre departament també és garantia de política transversal, perquè la transformació o la fem comptant amb tot el conjunt del Govern de la Generalitat o no aconseguirem avançar. En un context en el que existeixin discriminacions estructurals, greus vulneracions de drets fonamentals, on els drets humans i la igualtat es posen en qüestió cada dia en aquest Parlament, aquí i arreu, defensem el nostre Departament com a motor de canvi i transformació social que millora la convivència i que garanteix la cohesió social. Catalunya sempre ho ha estat i jo crec que ha de continuar sent punta de llança de la protecció dels drets i de les llibertats i referència en polítiques feministes.

I per justificar tot el que estic dient, breument posaré algunes dades que exemplifiquen aquestes desigualtats estructurals de les que parlo. La primera, evidentment, les desigualtats de gènere. Estem molt lluny de la igualtat real i efectiva. Les dones som el cinquanta-u per cent de la població i hauríem d'aspirar a ocupar el cinquanta-u per cent de tots els espais de la societat. Però encara queden bretxes per superar. El dinou per cent de les presidències de les companyies, per exemple, només estan ocupades per dones. Només un vint-i-cinc per cent de les direccions de les empreses són dones. Han hagut de passar quaranta anys perquè en els premis Goya hi hagi un cinquanta per cent de dones premiades. I això passa perquè les dones no tenim talent? M'agradaria compartir amb vosaltres una frase de la directora de cinema guanyadora del Goya, Alauda Ruiz de Azúa, que va dir que el talent no té gènere, però les oportunitats sí.

Per això estem aquí, per continuar treballant, per generar oportunitats per a tothom. Tot i que a Catalunya actualment se situa per sobre de la mitjana l'índex d'igualtat de gènere a nivell europeu gràcies a polítiques feministes i que aspiren a millorar, la bretxa salarial de gènere continua en més de 6.000 euros. I aquest, l'origen d'aquesta bretxa té moltes causes. Té a veure amb la infravaloració de les feines feminitzades. Té a veure amb els sostres de vidre de la promoció professional. Té a veure amb la bretxa de gènere en l'accés a finançament de projectes d'emprenedoria. Té moltíssimes causes, però també té a veure amb com està repartit el treball no remunerat de cures i que fa que les dones tinguem menys temps..., més taxa d'ocupació que els homes. Demanem el noranta per cent de les excedències per cura de fills i filles. Tenim major taxa de temporalitat, 12,4 punts

més i la distribució de les tasques de la llar i la cura per dia segueixen estan desequilibrades. És veritat que veiem que les dones destinem molt menys temps a les cures, però no és perquè se n'ocupin els homes. No es tradueix, si veieu a la columna de la dreta, en igualtat corresponsabilitat, sinó perquè l'externalitzem, la contractem o s'encarreguen les nostres mares.

Aquestes són algunes dades, però podríem explicar d'altres, com la bretxa de gènere a l'accés a determinades formacions, que és molt alta. Compartiré amb vosaltres una dada. Ahir vaig estar al Mobile World Congress, que, per cert, per primera vegada el nostre departament ha estat present i vam poder compartir algunes dades, com que en les disciplines STEM, que són les que després condicionen que les dones ocupem les professions de tecnologia i de la intel·ligència artificial, el vint-i-sis per cent de les dones en els graus STEM..., només el vint-i-sis per cent de les persones matriculades en graus STEM són dones i en l'àmbit de la formació professional només un nou per cent.

Continuo. Hi ha moltes desigualtats, però sens dubte aquesta és la que més ens hauria d'avergonyir com a societat. Des de 2011 s'han comptabilitzat 159 feminicidis, onze només en el darrer any. De veritat que no requereix una resposta específica, la violència masclista? Tretze mil sis-centes setanta dones ateses en els nostres serveis, un 213 per cent més en deu anys. Ahir es van presentar a l'ICAB les dades del torn d'ofici de violència masclista, amb un creixement d'assistències del nou per cent, 12.862 actuacions l'any passat. Això reflecteix una tendència a l'alça sostinguda que hem d'abordar.

Aquestes dades ens reforcen en la nostra convicció de que necessitem un canvi de paradigma. Aquest només vindrà de la mà del feminisme, perquè mentre hi hagi una sola dona a Catalunya assassinada pel mer fet de ser dona, l'existència d'aquest departament estarà més que justificada. També té... Perdó.

I seguint amb l'àmbit de les desigualtats, la darrera enquesta de discriminacions de 2025 es mostra que precisament ser dona és l'eix de discriminació més important, però no l'únic. El racisme és el motiu de discriminació més patit, sent les persones negres o gitanes les que més situacions de racisme pateixen.

Fitxer 2

Sis de cada deu persones LGBTI han patit alguna discriminació pel fet de ser-ho. Aquestes dades van també en coherència amb el report de denúncies anual de l'Oficina d'Igualtat de Tracte i No-discriminació –que van en augment– i que motiva la importància de seguir invertint recursos en combatre les discriminacions i acompanyar les víctimes que les pateixen en el seu procés de recuperació. No podem normalitzar com a societat les desigualtats, no podem normalitzar com a societat les discriminacions i les violències. I, sens dubte, el que no podem fer és blanquejar els discursos d'odi, masclistes, racistes, LGTBI-fòbics i xenòfobs, per humanisme i compromís polític, per descomptat, però, per als que no el comparteixen, pel compliment normatiu: la igualtat no és una opció, no és una opinió; és un principi constitucional indispensable que s'ha de complir. L'ordenament jurídic que tenim en vigor i les lleis que despleguen el nostre departament, mentre estiguin en vigor, s'han de complir. Es pot opinar, però no es poden incomplir. I la igualtat també té un factor de competitivitat clau per a l'economia, que està mesurat: 271.000 milions d'euros és el cost d'oportunitat de la igualtat, disset per cent del PIB, que és el que perdem com a societat quan no invertim en igualtat. El Departament d'Igualtat i Feminisme, el Govern de la Generalitat invertirem en igualtat, invertirem en progrés econòmic i social. Som garantia de prosperitat compartida, i per això és tan important l'aprovació d'aquests pressupostos, que passarem a detallar, ara sí, en xifres.

Proposem invertir com a departament gairebé 113 milions d'euros, un disset per cent més que el 2023, en polítiques feministes i d'igualtat. Un creixement continuat i estable en el temps que la creació del propi departament va afavorir, sens dubte, i que ens permet ara presentar-vos uns pressupostos que creiem que donen un salt important i necessari, superant sobradament els 100 milions d'euros, fet que creiem fonamental consolidar en el temps. Reflecteix l'aposta, sens dubte, d'aquest Govern per les polítiques feministes i d'igualtat. Un pressupost que reparteix 176 milions d'euros per a la Secretaria de Feminisme, més de 10 milions per a la Secretaria d'Igualtat de Drets i No-discriminació i més de 26 milions d'euros a la Secretaria General. Com veieu, fem una aposta molt clara pel feminisme com un eix principal

de la transformació social que necessitem i, en conseqüència, dotem les seves direccions generals d'un major pes en el pressupost, sobretot per a l'erradicació de les violències masclistes, que és la nostra principal prioritat: 50,5 milions d'euros tindrà la Direcció General d'Erradicació de Violències. És, sens dubte, la que disposa de més recursos, perquè també és la que disposa de més personal i la que desplega més serveis i la que requereix, per tant, més recursos per generar l'impacte desitjat. Invertim aquests 50 milions en l'erradicació, el que suposa un increment del setanta-cinc per cent d'aquesta partida de la Direcció General. Suposa un increment de més de 21 milions d'euros per lluitar contra aquesta greu vulneració de drets humans. Aquesta xifra reflecteix la consolidació d'un model integral que entén que l'erradicació de les violències masclistes exigeix prevenció, atenció, reparació i una governança sòlida i estable en el temps.

És per això que consolidem i ampliem la xarxa amb el desplegament territorial de més serveis. Plantegem l'obertura d'un nou servei especialitzat a la província de Tarragona, en concret a Reus. Ampliem el finançament del SIE digital. Ja sabeu que ho vam inaugurar a finals de 2025, però, per poder seguir ampliant els seus serveis i avançar en la seva consolidació, apostem per incrementar aquests recursos, perquè pensem que pot ser un servei de referència per fer front a una violència creixent i molt invisibilitzada, com és la violència digital.

En l'àmbit de la protecció dels infants, també consolidem i ampliem els serveis tècnics de punt de trobada, que són espais imprescindibles per preservar drets i evitar l'escalada de les violències, sobretot la que afecta els infants. Hem projectat poder-ne obrir cinc de nous —a Barcelona, a Santa Coloma, a Girona, a Igualada i a l'Alt Pirineu—, repartits, com veieu, per tot el territori, amb una aposta decidida per millorar el servei, tal com ens demanen també des de l'Administració de Justícia. S'amplien horaris, es reforça la xarxa i s'incorporen nous punts al territori, garantint una cobertura molt més equitativa territorialment.

També creiem que hem d'aprofundir en les maneres d'entendre la recuperació i la reparació. Per això impulsem nous programes, com el programa de mentoria per a víctimes de violència masclista. És un programa que havíem començat com un pilot i, donats els bons resultats, el volem ampliar per assegurar l'acompanyament i la

reinserció sociolaboral de les dones com a mecanisme indispensable en el camí de la seva recuperació i emancipació a tot arreu.

També incorporem de manera significativa les ajudes i indemnitzacions a les víctimes, reforçant el compromís amb la reparació efectiva. Sabem que en aquest aspecte tenim molt marge de millora. Estem treballant per simplificar els processos per tal de resoldre també les sol·licituds molt més ràpidament. No podem oblidar-nos de la prevenció, que l'enfortim a través de projectes que arriben a tot el país amb equitat territorial, com els punts lila itinerants, que també van començar com una prova pilot, però, donats els bons resultats, el volem incorporar com a cartera de serveis.

Aquest pressupost reforça de manera clara el treball cooperatiu amb el territori, amb les administracions locals, dotant-les també de més capacitat per desenvolupar polítiques públiques de prevenció, que després explicarem, quan parlem de l'acord marc, que val la pena que hi destinem un capítol específic.

El 2026 també serà clau per a l'impuls i l'aprovació del pacte català per a l'erradicació de les violències masclistes, construït des del territori amb la voluntat de recollir el màxim de sensibilitats. No es tracta només d'un document, sinó d'un compromís polític i ciutadà ampli que requereix recursos per a l'anàlisi, la coordinació i la governança.

Passem a la següent direcció general, que és la d'Equitat en els Treballs i Corresponsabilitat. Consolidem una aposta clara per avançar cap a un mercat laboral més just, equilibrat i corresponsable. Ho fem reforçant les eines que ens permeten revertir les desigualtats des de l'arrel. Aquesta xifra que veieu, que és de 25 milions d'euros, és necessari explicar-la, sobretot per entendre la comparativa de les magnituds respecte al pressupost passat, ja que sembla que vagi a la baixa, però, al pressupost de 2023, aquesta xifra que veieu de 27 milions contemplava els fons corresponsables del ministeri. És una política finalista que nosaltres no hem pogut incorporar perquè encara no tenim la resolució del ministeri. Si hi incorporéssim aquests recursos elevaríem la xifra a 31 milions d'euros. Amb aquests recursos el que fem és reforçar la xarxa de professionals d'igualtat en els treballs per garantir que hi hagi una xarxa de professionals en tot el territori per treballar l'equitat

en els treballs, les noves formes d'organització del temps, la corresponsabilitat i també la coeducació. Un increment d'1,2 milions d'euros, gairebé 4 milions per garantir el desplegament i la consolidació d'aquesta figura, que creiem clau per compensar aquelles zones o aquells ajuntaments que no disposen d'agents d'igualtat i incorporar l'acompanyament en àmbits fonamentals, especialment en la coeducació. Precisament, per la nostra aposta per la coeducació com la millor eina de transformació, la millor eina per eliminar estereotips de gènere des de la petita infància i prevenir les violències, ens estem coordinant amb el Departament d'Educació per oferir un programa d'acompanyament a la comunitat educativa, als docents i als equips directius i reforçar el treball preventiu i transformador del sistema educatiu. I proposem la contractació de personal tècnic en cada vegueria per acompanyar els equips docents i les direccions dels centres educatius que estan encarregant-se de desplegar aquest acompanyament.

La bretxa de gènere en l'accés a determinades professions és també un element que volem abordar amb el programa «Més dones, més futur», que vam encetar també l'any passat amb l'objectiu de trencar estereotips de gènere que condicionen les trajectòries vitals i professionals i d'ampliar les oportunitats de les dones en tots els sectors estratègics, centrant-nos sobretot en les vocacions industrials i les vocacions STEM, que són sectors clarament masculinitzats. Ara ho dotem de recursos per incrementar el nombre d'escoles. Aquest programa va començar sent un programa de l'anterior mandat que formava part del pacte nacional per a la indústria. I perquè vegeu una mica la magnitud del canvi, passarem de quatre centres educatius, amb els que es treballava abans, a setanta-quatre i de tres empreses a trenta-una, que ja han manifestat el desig de poder participar en aquest projecte. És un projecte que el que fem són visites amb perspectiva de gènere de l'alumnat de primària i de secundària a empreses perquè sàpiguem el que fan per despertar aquestes vocacions. I, ahir, en la presència nostra en el Mobile World Congress, el que vam tenir és molt èxit i ha generat l'interès de moltíssimes empreses tecnològiques de voler participar en aquest projecte, amb la qual cosa segurament passarem d'aquestes trenta-una empreses, si disposem, evidentment, de pressupost i podem disposar de recursos, perquè, si no, no podrem fer aquest projecte.

Comencem, dic, amb aquests sectors, però estem pensant també en incorporar a aquest projecte de «Més dones, més futur», que és un projecte per despertar vocacions, també altres sectors masculinitzats, com és el sector primari. Ho fem, també, no només per incorporar les dones al mercat de treball, sinó perquè són sectors que ens estan manifestant la necessitat d'incorporar talent. Per tant, tenim sectors amb necessitat de talent i tenim talent amb necessitat d'oportunitats. Pensem que aquest projecte pot tenir molt molt impacte.

El pressupost també ens permet avançar en el desplegament d'una de les eines de planificació que creiem fonamentals per al desplegament de les polítiques de conciliació i de corresponsabilitat, que és l'agenda catalana, que ja n'hem iniciat els treballs amb el territori. Us recordo una mica què és. Volem explicar experiències d'èxit de moltes empreses arreu del territori, de diferents mides, de diferents sectors, per explicar que la conciliació i la corresponsabilitat és possible. Pensem que no només és una política d'igualtat i que tindrà impacte, sens dubte, en la justícia social; pensem que és una política que, a més, impactarà de manera molt positiva en la salut i el benestar de tothom. És una mesura d'eficiència i de sostenibilitat i és una eina de competitivitat econòmica i empresarial, sens dubte, perquè la conciliació i la millora dels usos del temps ens permet no només trencar una de les barreres d'accés al treball de les dones, ens permet incorporar-la donant un impuls a les seves carreres professionals, sinó que també és una política econòmica de primer nivell, perquè millora el benestar i la productivitat i, sobretot, reté el talent.

Quant a polítiques de conciliació, també reforcem la implementació dels fons corresponsables i incorporem 6,4 milions d'euros a aquest programa per garantir el seu desenvolupament. Sabeu que és un programa que està cofinançat pel *ministerio, por el Gobierno de España* –per això no podem incorporar aquesta xifra–, però que la idea és mantenir-lo, consolidar-lo perquè té molt bons resultats i és un dels projectes millor valorats també pel territori.

El pressupost de la Secretaria de Feminisme, com veieu, s'incrementa en recursos, consolida estructura, consolida una política que per nosaltres és una política d'estat, estructural, que ha de ser sostinguda en el temps si veritablement volem aconseguir i consolidar canvis estructurals. Volem incorporar recursos per a l'erradicació de les

violències masclistes i cap a una organització social i laboral més justa, més corresponsable i més igualitària.

Passem a explicar el pressupost de la Secretaria d'Igualtat de Drets i No-discriminacions. És veritat que no és un pressupost tan gran des d'una perspectiva de destí de recursos econòmics, però sí que podem dir que és la que més augmenta, perquè augmenta un cinquanta-sis per cent respecte de l'anterior mandat. És una secretaria que el que fa és apostar..., o posa l'accent en posar en marxa nous serveis per al col·lectiu LGBTI, en impulsar nous plans estratègics transversals, interseccionals, en garantir el desplegament efectiu de les lleis sectorials, com és la Llei 13/2025, recentment aprovada, del dret de les persones LGTBI i l'erradicació de la LGTBI-fòbia, i també la Llei 19/2020, d'igualtat de tracte i no-discriminació.

En un context d'augment de denúncies per LGTBI-fòbia, de discursos públics que atempten de forma directa contra els drets del col·lectiu, incrementem el nostre pressupost de la Direcció General de Polítiques LGTBI en un vint-i-tres per cent. Disposem d'1 milió d'euros més, que ens ha de permetre incrementar i ampliar l'abast territorial dels serveis especialitzats, i promovem encara més la formació i la sensibilització, doblant pràcticament la dotació pressupostària. Ens permet avançar en el Centre de Documentació i Memòria LGTBI+ com un gran espai comunitari de reivindicació històrica del col·lectiu, amb l'esperit de posar al centre de la nostra acció les persones més grans del col·lectiu. També *mentiono los Goya*, una de les pel·lícules, també, protagonistes de *los Goya*, *Maspalomas*, que tracta precisament, no?, de com s'enfronten les persones LGTBI quan arriben al final de la seva vida i han de tornar a l'armari perquè el nostre sistema no està preparat per a la diversitat. El que fem és destinar també recursos per al pla específic per a les persones grans LGTBI+, que ha de treballar-se de forma conjunta entre diferents departaments de la Generalitat implicats en el seu benestar. El 2026 serà l'any del distintiu «Espai segur» a les residències de gent gran de Catalunya, un repte per assegurar que cap persona que entri a la darrera etapa de la seva vida hagi de tornar a l'armari, realitat que volem donar-hi resposta. Els que no hagueu vist la pel·lícula us convido a que la veieu. Contempla recursos per consolidar la xarxa del Servei d'Atenció Integral LGTBI+ de Catalunya i la nostra cartera de serveis i s'amplia aquest 2026 reforçant la igualtat en l'atenció i la proximitat a tot el territori.

També hem previst un nou servei d'atenció i acompanyament sociocomunitari perquè determinats reptes personals es puguin treballar de forma grupal i amb acompanyament professional. També contemplem recursos perquè Barcelona sigui la seu del World Pride de l'any 2030, ja que és referent mundial en defensa dels drets del col·lectiu LGTBI+ i volem que es visibilitzi i que es reconegui a nivell internacional.

La Direcció General de Drets Humans i Lluita contra els Discursos d'Odi és una direcció general a la que hem reconegut un paper estratègic que creiem que necessitava, igual que estem reforçant el paper de l'Oficina d'Igualtat de Tracte i No-discriminació. Això es tradueix en una inversió pressupostària de gairebé 5 milions d'euros, amb la qual volem garantir que cap persona a Catalunya sigui víctima de discriminació i tingui garantits els seus drets fonamentals. Volem que Catalunya esdevingui punta de llança en la defensa dels drets humans, i fem una aposta clara, integral, en els àmbits acadèmic, social i polític, clarament situant la lluita contra els discursos [#] d'odi

Fitxer 3

en un dels puntals de la nostra acció, amb una dotació superior als 2 milions d'euros destinada a accions específiques. Aquesta inversió es concreta en línies estratègiques com la monitorització a través de l'aplicació [#00.11 ALERTODIO] dels discursos d'odi a les xarxes socials per prevenir les violències físiques que permet identificar, analitzar la proliferació d'aquests missatges a través de l'entorn digital amb dades objectives i actualitzades, introduint també de forma inicial fons per al pacte nacional contra els discursos d'odi, un paraigua que ha d'agrupar tot el teixit social i econòmic del país de forma ambiciosa enfront dels extremismes. Per assolir-ho també és fonamental incrementar les partides destinades a promoció i sensibilització. Per exemple, gràcies a la dotació pressupostària dels Premis Laya hem pogut ajudar en el finançament de projectes transformadors com la sèrie *Pubertat*, de Leticia Dolera, que va ser premiada l'any passat, que ha centrat el debat públic, que ens planteja o ens recomana un abordatge de les violències masclistes a l'adolescència. Un altre exemple és el fet que hem consolidat la nostra presència

anual en el Saló de l'ensenyament com un punt estratègic de contacte directe amb el jovent per abordar la prevenció, la desinformació i la promoció dels drets humans. També en aquest àmbit, plantegem altres mesures perquè el futur de les joves i dels joves ens preocupa i ens ocupa. Dins del pressupost contemplem l'elaboració de les guies per a les escoles sobre drets humans, així com el programa formatiu en col·laboració amb el Departament d'Educació. Tenim clar que no només hem d'oferir xerrades, sinó que hem de generar converses dins de les aules, adaptant sempre als nivells educatius el tipus de material didàctic que s'imparteix, però reforçant el pensament crític entre els joves. Els hem d'explicar menys coses i jo crec que ells han de reflexionar, sobretot. Sobretot perquè requereix un pensament crític per davant dels discursos cada cop més radicalitzats.

Pel que fa a l'Oficina d'Igualtat de Tracte i No-discriminació, el pressupost també creix en més d'un quaranta per cent. L'any 2025 serà clau per al futur de l'oficina. Per un costat, estem treballant en reforçar i consolidar aquest òrgan administratiu com a servei d'atenció integral a persones, entitats i defensores dels drets humans, posant èmfasi en l'acompanyament psicosocial a les víctimes i treballant amb el món local en xarxes que garanteixin que cap persona queda desatesa o sense acompanyament, visqui on visqui del territori català. D'altra banda, ampliem el pressupost en campanyes de difusió de l'oficina per tal que tothom la conegui. Com hem dit en altres ocasions, treballem també en un avantprojecte de reforma de la Llei 19/2020 que ens ha de permetre reforçar el seu funcionament, millorar el règim sancionador i abordar altres reptes més transversals com la implementació de les polítiques públiques d'igualtat de tracte i no-discriminació en el conjunt del sector públic i privat català. Precisament, un dels eixos de discriminació que tindrà una atenció especial per part de l'oficina serà el del racisme immobiliari. L'habitatge és un bé de difícil accés per a tothom, és cert, però especialment ho és més per a la gent més jove. Però quan hi sumem altres eixos de discriminació, el dret a accedir-hi s'ha convertit en un impossible. Vam presentar fa unes setmanes davant d'aquesta mateixa comissió un informe que ens mostra que estem davant d'un dels grans eixos de discriminació i la nostra intenció és fer accions conjuntament amb els agents de la propietat immobiliària per revertir aquesta situació. En relació també al racisme estructural que existeix a la nostra societat, donarem continuïtat a la Càtedra

antiracisme de la Universitat de Girona, consolidant també espais acadèmics com a eines estratègiques de recerca i transferència de coneixement en l'àmbit de l'antiracisme. I també creix de manera significativa el nombre i el valor de les formacions en igualtat de tracte i antiracisme, i despleguem també més formacions bàsiques en aquestes matèries amb l'objectiu de reforçar les competències internes i garantir una actuació coherent amb els principis de la llei.

Aquest pressupost també aposta per l'administració local. L'escala local i la proximitat són imprescindibles per a la transformació social i el progrés. El progrés sempre ha vingut de la mà del territori, des del teixit associatiu, des dels ajuntaments, que han esdevingut, sens dubte, autèntics agents de canvi i revolució. Ens han fet avançar com a societat i nosaltres també volem comptar amb els ens locals en el desplegament dels nostres serveis i, per tant, destinem més recursos per reforçar el finançament dels nostres instruments de cooperació local, que és l'acord marc. El nou acord marc suposa, sens dubte, un pas molt important en el desplegament de les polítiques d'igualtat. Hem incrementat un trenta-tres per cent els recursos, hem incorporat noves eines que ens permeten ampliar la mirada i donar resposta a una necessitat que ens estaven fent trasllat els ajuntaments amb la línia específica de drets humans, no-discriminació i lluita contra els discursos d'odi. Aquestes són les xifres dels tres instruments. És veritat que és un acord plurianual. Veieu en gris la quantitat que correspon a aquest exercici 2026. L'acord amb les entitats municipalistes... Hi han tres magnituds. La primera, que són els 91,8 milions d'euros, formen part de l'acord amb les entitats municipalistes signat fa unes setmanes, i les altres dues magnituds són acords que tenim pendants amb les mancomunitats i consorcis i amb l'Ajuntament de Barcelona. Altres magnituds que per nosaltres són importants. No només són agents de transformació els municipis, també ho és el món associatiu, també ho són les entitats, que han sigut motor dels avenços que hem fet com a societat, i en aquest sentit seguirem treballant amb elles. Fem una aposta important dins del pressupost per les subvencions de Cosife, un trenta-tres per cent més. I som conscients del gran marge de millora que tenim en aquest camp, sobretot des de la perspectiva de gestió. No estem satisfetes. I, per tant, estem també invertint recursos en respondre a les necessitats que ens plantegen les

mateixes entitats, en simplificar molt més els processos, agilitzar-los i treure la convocatòria amb temps i forma.

La gestió interna també és molt important per millorar l'eficiència dels serveis que prestem i per fer-ho i per fer arribar el millor servei possible a la ciutadania, i és per això que en aquest nou pressupost també creixem gairebé un deu per cent en places estructurals, [06.21 dotant] més passes endavant per consolidar el departament com a peça fonamental dins de l'engranatge de la Generalitat de Catalunya. Unes places que es distribueixen per tot el territori, comptant amb personal a totes les vegueries. La qualitat del sistema públic d'atenció també es reforça amb una millora de les condicions laborals dels equips professionals. L'actualització de l'escandall de preus i l'increment dels mòduls dels serveis també suposen una aposta clara del nostre departament per l'estabilització i dignificació de la xarxa, perquè no hi ha política pública de qualitat sense professionals reconegudes i ben remunerades.

També aquest... També invertim en l'Institut Català de les Dones. Fem un salt qualitatiu en la consolidació del departament i això implica reforçar l'impuls de l'Institut Català de les Dones per consolidar-lo com a referent en formació, captació i recerca amb perspectiva de gènere. L'aprovació del pla estratègic d'igualtat de gènere serà el full de ruta de les polítiques d'igualtat de gènere, que, juntament amb el Consell assessor feminista, que no retribuïrem, disposarem de més eines per enfortir la transversalitat de gènere, que és una de les missions d'aquest departament, així com vetllar perquè la perspectiva de gènere estigui present en el disseny de totes les polítiques públiques del Govern de la Generalitat. L'Institut Català de les Dones tindrà un pressupost de més de 5 milions d'euros, que suposa un increment respecte de l'anterior per enfortir l'estructura tècnica, per dotar de recursos l'Observatori d'Igualtat de Gènere i la xarxa d'observatoris recentment creada, que són el nostre centre de dades que ens permetrà orientar les polítiques públiques que impulsem des del Govern de la Generalitat. Per a l'impuls de la recerca i de la formació en perspectiva de gènere hi haurà recursos per al pla director de formació en equitat de gènere de la Generalitat, per a la càtedra de l'ICD amb la Universitat Blanquerna per l'abordatge de les violències masclistes i polítiques d'igualtat, per al postgrau de polítiques d'igualtat de gènere a la gestió pública i

també creem una partida pressupostària per promoure la recerca universitària amb perspectiva de gènere.

Fem un increment també en la partida destinada a la recuperació de la memòria històrica feminista, passant de cinc mil a cinquanta mil per la commemoració dels cinquanta anys de les primeres jornades catalanes de la dona o els cent cinquanta anys del naixement d'Àngela Graupera i Gil, perquè per saber on volem anar és molt important conèixer d'on venim i, sobretot, reconèixer les dones històricament invisibilitzades a la història.

I per anar acabant, voldria també posar en valor la importància de la transversalitat de gènere en totes les polítiques públiques que impulsem com a Govern de la Generalitat i és el que dona sentit a la feina que impulsem des del meu departament. La importància d'aprovar uns pressupostos és que podem disposar d'una eina d'impacte per desenvolupar polítiques públiques transformadores que millorin la vida de les persones i siguin la palanca que ens empenyi cap a la igualtat real. És per això que des del Govern entenem que disposar d'una mirada de gènere que afecti a totes les dimensions polítiques és l'única recepta efectiva per acabar amb les desigualtats estructurals. Si ens volem considerar un govern feminista, hem d'impregnar necessàriament tota la nostra gestió diària amb transversalitat. Així ho vam aprovar en el passat 8-M, on vam aprovar una bateria d'acords de Govern, cinquanta, entre els quals es trobava presentar pressupostos amb perspectiva de gènere. I aquesta és la perspectiva de gènere dels nostres pressupostos. 601 milions d'euros repartits en 561 actuacions de tots i cadascun dels departaments de la Generalitat per fer efectiva la transformació feminista, la transformació feminista que Catalunya necessita, repartits en gran part dels departaments que conformen la Generalitat. I aquesta darrera dada el que fa és constatar el nostre compromís feminista i l'aposta d'aquest Govern per la igualtat real entre els homes i les dones.

Amb aquesta presentació volíem posar de relleu la importància de disposar de tots els recursos possibles per atendre les necessitats més urgents de les persones de Catalunya. Aquests pressupostos no només són per administrar, sinó per transformar. Dos de cada tres euros els destinem a despesa social i, si l'aprovem, suposarà el pressupost més alt de la història de Catalunya en polítiques feministes i

d'igualtat, i jo crec humilment que no podem desaprofitar aquesta oportunitat. Unes polítiques que posen en el centre el respecte i la dignitat de totes les persones, siguin com siguin, vinguin d'on vinguin, visquin on visquin i estimin a qui estimin. Ens centrem en els problemes reals. Oferim també solucions reals i concretes perquè treballem pel que veritablement importa, perquè treballem per Catalunya.

I moltes gràcies per la seva atenció i ara espero els seus qüestionaments, preguntes i consultes. Moltes gràcies.

La presidenta

Perfecte. Gràcies, consellera, per la seva intervenció. Doncs ara passaríem al torn dels grups parlamentaris. Com sempre que ho fem, de major a menor, finalitzant pel Grup Parlamentari de Socialistes i Units per Avançar. I cada grup parlamentari tindrà deu minuts, començant pel Grup Parlamentari de Junts, que té la paraula la diputada Laura Martínez Portell.

Laura Martínez Portell

Moltes gràcies, presidenta. Gràcies, consellera, per les explicacions d'aquest pressupost, però la veritat és que arribem a aquest debat amb una realitat que no podem obviar. Aquests pressupostos arriben tard i arriben sense la solidesa política que el país necessita. Portem un any i mig sense nous comptes. El Govern va renunciar als del 2024. Va prometre que l'1 de gener del 2025 hi hauria pressupost vigent i tampoc va ser així. I avui, que ja hem entrat al 2026 i el tenim una mica avançat, debatem uns comptes que neixen sense una majoria garantida. Un pressupost és l'eina principal d'un govern. Si arriba tard i sense suports sòlids, el problema no és només tècnic, és polític.

Però més enllà del calendari, el que hem de debatre avui és el model d'aquest pressupost. Se'ns presenta un pressupost que creix aproximadament un vint per cent respecte al 2023, però aquest creixement és nominal. Si descomptem la inflació acumulada, el creixement real com a molt se situa al voltant de l'onze per cent. I encara hi ha una dada més significativa: mentre el pressupost creix un vint per cent, la recaptació fiscal creix un vint-i-vuit per cent. Els catalans pagarem prop de 77.000 milions d'euros en impostos, però el pressupost de la Generalitat de Catalunya és d'uns 49.000 milions. La diferència no és menor, evidentment és estructural. L'IRPF

creix un trenta-set per cent, és a dir, el pes de l'increment recau especialment sobre les rendes del treball, sobre la classe mitjana, sobre les famílies. No hi ha deflactació suficient, no hi ha alleujament fiscal, no hi ha correcció de l'impacte inflacionari. I tot això en un context on el dèficit fiscal continua superant els 20.000 milions d'euros anuals. Sense sobirania fiscal real, sense un model de finançament just, qualsevol política pública, també les d'igualtat, neix condicionada. Veiem increments en salut i educació, però que no resolen els dèficits acumulats. Educació continua lluny del sis per cent del producte interior brut que fixa la llei d'educació de Catalunya. No s'arriba a l'u per cent en recerca pública que marca la llei de la ciència. Cultura continua molt lluny del dos per cent anunciat. I la partida d'interessos del deute pràcticament es duplica. Això no és una transformació estructural, això és gestió incremental simplement. Catalunya necessita un salt cap a la societat del coneixement, cap a salaris europeus, cap a un model productiu que generi prosperitat compartida. Però aquests comptes no situen la generació de la riquesa com a prioritat central. I això té conseqüències directes també en matèria d'igualtat. Perquè si mirem el pressupost específic d'Igualtat i Feminismes, ens diu que augmenta un setze per cent, però comparant-lo amb el pressupost inicial de 2023. Consellera, no respecta el que té actualment, que s'acosta gairebé als 100 milions, perquè hi han hagut aquests increments, aquestes modificacions durant aquest temps. És el segon departament amb menys pressupost i també és el que menys creix proporcionalment respecte a la resta, el que situa les polítiques d'igualtat en una situació de no

Fitxer 4

prioritària per a aquest govern. Podem fer el discurs, però en realitat no veiem una aposta decidida per enfortir el Departament d'Igualtat i Feminisme.

I, si analitzem el pressupost, veiem que una part important del creixement es concentra en transferències i programes finalistes. No es tradueix en capacitat estructural consolidada. De fet, el nivell d'execució del seu pressupost, consellera, de l'any 25, a 30 de novembre, és baixíssim. De fet, és un quaranta-cinc per cent a tot estirar. I entenent que la despesa compromesa també l'hem de comptar, doncs, a 30 de novembre estaria en un setanta per cent. I això és així, consellera, degut a

aquesta manca d'estructura d'aquests programes que són finalistes i que no són estructurals. De fet, feien molta cosa al *pacto de Estado*. Per tant, això ens demostra que no és estructural. Si deixen d'entrar o d'arribar els diners del *pacto de Estado contra la violencia de género*, doncs, a vostès els cau molta part del sou dels seus programes, perquè no hi ha una estructura sostinguda en el temps.

Ens preocupa també, i molt, l'Institut Català de les Dones. Acaba de dir que té un 1,3 per cent d'increment. Això no paga ni l'augment dels sous. Per tant, està desvestint l'ICD, que havia tingut un pressupost de més de 12 milions d'euros, i ara està en 5,4, dient que puja un 1,3. Un 1,3 no paga ni la pujada dels sous. Per tant, no hi ha cap aposta definida per a una institució que porta més de trenta-cinc anys defensant els drets de les dones i portant les polítiques d'igualtat d'aquest país.

No veiem, tampoc, pressupost, perquè el Consell Nacional de Dones de Catalunya tingui autonomia pròpia, que és una cosa que les entitats i el Consell Nacional de Dones fa molts anys que demanen, tenir, una mica, com el Consell de la Joventut de Catalunya, que tingui aquest pressupost propi i que puguin funcionar amb autonomia respecte a l'Institut Català de les Dones. I no hem vist, tampoc, que en parlés en cap moment ni cap partida destinada a això.

Ens diu que han pujat molt les atencions per violència masclista, que hi ha una tendència sostinguda a l'alça, però tampoc no veiem aquest enfortiment dels serveis d'atenció, més enllà d'obrir algun nou centre concret, no? Però, després, no veiem aquesta aposta tan tan tan decidida per això.

També li he de dir, consellera, que els números no em quadren, eh? La quantitat de milions que ha anat dient que puja cada servei, cada departament i cada cosa no quadra amb el pressupost, amb la puja global que puja el seu departament, que, com li he dit, no és gaire.

I veient tot això, cal preguntar-nos: estem reforçant estructuralment, realment, la xarxa d'atenció de violències masclistes? Estem garantint estabilitat a les entitats que treballen sobre el terreny? Estem reforçant els mecanismes d'autonomia econòmica de les dones? Perquè la igualtat real no es construeix només amb declaracions ni amb increments percentuals, es construeix amb estabilitat

pressupostària, amb planificació plurianual i amb polítiques transversals que siguin reals.

Si el mercat de treball continua generant precarietat, si la pressió fiscal recau especialment sobre rendes del treball, si no impulsem salaris més alts, la bretxa de gènere no es tancarà només amb ajuts. Les dones continuen patint més parcialitat en el treball involuntària, més temporalitat i una bretxa salarial que hem vist que és persistent. Fins i tot dins de la Generalitat de Catalunya hi ha una bretxa salarial important.

Les llars monoparentals, majoritàriament encapçalades per dones, són especialment vulnerables als increments fiscals i a l'encariment del cost de la vida, que hem vist que s'està produint, i no s'està atacant suficientment aquest tema. Per tant, la política feminista no pot estar desconnectada del model econòmic que estem establint en aquest pressupost.

I pel que fa a les polítiques LGTBI, on acabem d'aprovar una llei ambiciosa en aquest àmbit, cal preguntar-nos: menys d'1 milió i mig d'augment...? Acabem d'aprovar una llei que és superambiciosa i que ens dona un munt d'obligacions com a Govern de Catalunya. De veritat estem reforçant els serveis d'atenció a víctimes de discriminació? Estem dotant amb estabilitat els punts SAI arreu del territori? Estem invertint en prevenció, educació i formació dels serveis públics? Estem reforçant, realment, de veritat, aquestes polítiques LGTBI amb l'ambició amb la que ens hem compromès en la nova llei que acabem d'aprovar? Nosaltres no ho veiem, això, en aquest pressupost, consellera. Té la pujada més baixa de totes.

El que sí que agraïm, consellera, és que posi un esforç important en la gent gran LGTBI, com ha explicat. És una cosa que nosaltres vam treballar molt perquè constés a la llei, perquè era un problema que realment estava al damunt de la taula. I li agraïm que faci aquest esforç de preocupar-se per aquest envelliment digne de les persones LGTBI.

I, bé, el que li volia dir és que la igualtat real formal no és suficient si no la combatem activament amb l'augment dels discursos d'odi i les agressions. Tot això requereix recursos estructurals, com li deia, i no només convocatòries anuals. I pel que fa a les polítiques antiracistes, doncs, aquí el repte encara és més profund i només hi ha

500.000 euros de pujada. No estem parlant només d'incidents puntuals. Parlem d'accés desigual al mercat de treball, a l'habitatge, a l'educació i als serveis públics. Parlem de discriminació sistèmica. Si no hi ha dades desagregades, si no hi ha mecanismes sancionadors efectius, si no hi ha formació obligatòria dels cossos públics, difícilment avançarem.

La lluita contra el racisme no pot ser declarativa. Ha de ser operativa i transversal, i això exigeix aquesta coordinació amb Interior, amb Educació, amb Salut i amb Justícia. Això no pot quedar confinat només a un departament.

I acabo. Se m'ha acabat el temps, consellera.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara seria el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya i té la paraula la diputada Ana Balsera i Marín.

Ana Balsera i Marín

Gràcies, presidenta. Començar per un agraïment a la consellera i a tot el seu equip per aquesta compareixença. De fet, avui és la meva estrena aquí com a portaveu d'Esquerra en aquesta comissió.

I sí que, abans de començar en el fons de parlar de pressupostos, volia fer un esment perquè vostè, consellera, en la seva intervenció, ha començat exposant que les dones som el cinquanta-u per cent de la població i que hauríem d'estar més representades en molts llocs, sobretot de direcció. Doncs jo..., el primer que em ve al cap és la foto que vostès utilitzen per a la presentació d'aquests pressupostos. No s'aprecia aquest cinquanta-u per cent de població de dones. Jo crec que podrien haver trobat una pinya més paritària.

I ara, ja, entrant en pressupostos, jo no entraré a valorar específicament les partides del seu departament, sinó que faré una intervenció general, com, de fet, en la línia que ja va exposar el president del meu grup parlamentari, el senyor Jové, a la comissió de la CAI el propi dilluns.

Nosaltres ja saben que no ens asseurem a negociar pressupostos fins que no es donin les condicions necessàries, que són les garanties per al compliment de l'IRPF. I això no s'ha donat encara. Per això, des d'Esquerra Republicana ahir vam registrar una esmena a la totalitat en aquests pressupostos. I és que vostès no tenen els vots suficients per aprovar els pressupostos que avui ens presenten. I si ho volen fer de la mà d'Esquerra Republicana, amb qui també tenien els vots per a la investidura, ja saben el que han de fer.

Per nosaltres els pressupostos són importants. Creiem que s'han de negociar i que s'han d'aprovar, però s'han de donar unes condicions. I la condició d'Esquerra Republicana que vostès saben no és nova. Esquerra som previsibles. Aquest acord sorgeix del propi pacte d'investidura que va fer president, el senyor Salvador Illa, que és la recaptació íntegra de l'IRPF, i s'han de donar unes garanties. Per tant, quan es donin aquestes garanties, nosaltres podrem seure a negociar.

De fet, la pressió no ha d'anar cap a Esquerra Republicana, sinó que la pressió ha d'anar cap als seus companys a Madrid, cap al PSOE, especialment cap a la ministra Montero. I és que Catalunya no pot esperar, a les eleccions, interessos electoralistes d'eleccions que hi ha a comunitats autònomes d'Espanya. Hem hagut d'esperar les eleccions d'Aragó. Primer van ser les d'Extremadura. Ara estem a unes setmanes de Castella i Lleó i estem esperant la convocatòria electoral d'Andalusia perquè la ministra Montero també és la candidata a Andalusia. I Catalunya no s'ho mereix. Catalunya necessita més recursos, necessita un finançament singular, necessita pressupostos. Però tot això ve de la mà d'uniques garanties per a la recaptació de l'IRPF.

Per tant, nosaltres, amb la mà estesa, ens asseurem a negociar, i vostès ho saben, quan es donin aquestes garanties. Fins ara no ho podem fer, i tot depèn de vostès.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara seria el torn del Grup Parlamentari del Partit Popular i té la paraula la diputada Belén Pajares Ribas.

M. Belén Pajares Ribas

Moltes gràcies, senyora presidenta. Agrair les explicacions de l'honorable consellera i també donar la benvinguda a la secretària general i a la resta de persones del departament que avui ens acompanyen en aquesta presentació dels pressupostos, que, de fet, és el projecte de llei més important que es presenta en qualsevol Parlament al llarg de l'any, ja que del seu desenvolupament es portaran a terme tot un seguit d'actuacions corresponents no tan sols a l'any en curs, sinó, segurament, moltes d'aquestes actuacions es traslladaran al llarg dels anys.

I no tan sols parlem de números i de partides comptables. No tan sols són números, que també; són projectes i actuacions polítiques reflex del programa que qualsevol govern vol posar en marxa. Nosaltres sap que hem presentat una esmena a la totalitat, el Grup del Partit Popular, al seu projecte de pressupostos i, per tant, això vol dir a tots els departaments. I és obligat que tingui un caire polític, perquè el nostre principal interès és que els pressupostos donin resposta a les necessitats dels ciutadans.

El seu govern, senyora consellera, és estatge de l'esquerra més radical i de l'independentisme, tot i que alguns dels seus socis d'investidura, doncs, *ahora se hacen los remolones*. Ja veurem com acaba l'episodi «Pressupostos del Govern de tothom», entre cometes, perquè per al moment l'únic que ofereix són vagues de professors i metges, i els serveis públics col·lapsats.

En un sentit general, els pressupostos presentats no han canviat res des del Govern Aragonès. Per cert, una part del mandat compartit amb Junts. Tan important és lo pressupostat com la gestió que es fa del pressupost, de les polítiques i actuacions que pretenen vostès posar en marxa. I és obvi que per donar resposta a les necessitats dels ciutadans cal tenir les seves prioritats i necessitats molt clares i saber gestionar. I vostès no estan demostrant ni una cosa ni l'altra. Perpetuen l'asfíxia fiscal que pateixen els catalans, i les polítiques de l'extrema esquerra, si parlem d'habitatge, legitimen els ocupes i criminalitzen el propietari, i també perpetuen el model econòmic i social de l'esquerra radical.

Vostès ens han presentat uns pressupostos que blinden les falses ambaixades, que són ambaixades ideològiques, els observatoris que no sabem què observen, els mitjans de comunicació deficients i els «xiringuitos» varis on col·locar amics i

coneguts. I el seu departament, consellera, no és aliè a la macroestructura generalitzada de l'Administració catalana i tampoc a les prioritats equivocades del seu govern. No tenim prou agències, que ara en creen una de nova, l'Agència Catalana de Coeducació i Corresponsabilitat? I no tenim prou consells, que també en creen un de nou, el Consell Assessor Feminista, que assessorarà el Govern que presumeix de la «prosperitat compartida» –això, entre cometes–, de l'equitat social, de la igualtat i del feminisme? *Vamos, toda una paradoja, señorías*. Jo li pregunto: respecte al Consell Assessor Feminista, els membres diuen que no cobraran cap dieta, però es contractarà personal perquè facin la feina i donin suport a aquest consell assessor feminista? M'agradaria saber què faran.

El seu departament, consellera, entre oficina, observatoris, pactes, acords, plans, plans integrals, plans estratègics i no ens oblidem dels protocols –parlem de quinze i estic segura que me'n deixo algun; els tinc aquí tots comptats, després li passo, si vol– només respon, tot aquest reguitzell, a un únic objectiu, que és molta ideologia i poc pragmatisme, i polítiques útils encara menys. Quan posaran en marxa l'educació gratuïta de zero a tres? Quan passaran dels «avançar» a «promoure» i «impulsar», a la crua realitat? I és que això sí que és una veritable política de conciliació i és una ajuda per a les dones. Presentin un projecte de llei de conciliació, com hem fet nosaltres al Congrés dels Diputats, i ho debatem en aquesta cambra.

Passem a un altre capítol: l'obsessió de l'esquerra a intervenir des del poder polític, la consciència, el pensament i els discursos. I, si poguessin, acabarien intervenint en les converses privades. Tenen obsessió en convertir-se en una mena de policia de la moral de lo políticament correcte. Pretenen l'aprovació d'un pacte nacional contra els discursos d'odi i impulsar un pla integral contra els extremismes. De quins extremismes m'estan parlant? De quins discursos d'odi em parla? De qui menysprear els de Múrcia *con un tonillo supremacista*? El de l'expresident que qualificava de «bèsties carronyeres» *a los castellanohablantes*? El que fa apologia de Lenin? O de la diputada que va celebrar en aquest Parlament que es tirin pedres als Mossos com un fet cultural propi? Senyories, tenen feina, eh?, si realment

Fitxer 5

volen posar-ho en marxa. Escoltin, ja existeix la fiscalia per determinar els discursos d'odi. Vostès facin la seva feina i no és aquesta.

Si parlem de xifres, les dades que acompanyen el seu departament, consellera, són negatives i no són dades comptables, però són més importants perquè darrere de cada número hi ha una dona o una nena amb noms i cognoms. Les agressions sexuals amb penetració, les violacions de l'any 2025 va tancar amb 1794 casos. Supera els casos del 2024. Escolti, estem parlant que en una dècada, vostè ens ha posat una comparativa dels pressupostos, en una dècada ha pujat un 435 per cent. És aterridor, aterridor aquestes dades.

Dades també del 2025, de dones assassinades, cinc casos. Va pujant any rere any. Algunes d'aquestes dones havien denunciat prèviament el seu agressor. Dues de les dones tenien una ordre de protecció vigent en el moment de ser assassinades. I aquí cal afegir els nens, els infants, que són els més vulnerables. I són dades del Ministeri de l'Interior. No són dades nostres. Són dades publicades i també dels Mossos d'Esquadra, que confirmen un augment sostingut.

Miri, les polítiques han d'implicar a tots els departaments i el primer departament és el d'Interior i també han d'implicar altres nivells d'administració. I com m'estic quedant sense temps, no puc parlar de la Llei del Sí és Sí, però vostè se'n recordarà que més de 1400 agressors sexuals han estat o beneficiats perquè se'ls ha reduït la condemna o han sortit al carrer. Vostès s'imaginin a les dones que han tornat a ser víctimes? No ho sé. Poso sobre la taula. Facin... Pensin en això una mica. Més policies al carrer i lleis que ens acompanyin, això és el que necessitem.

Matrimonis forçats, des de l'any 2021 fins al setembre de 2025, i són dades del Departament d'Interior de la Generalitat, els Mossos d'Esquadra van intervenir en quaranta casos i quaranta-cinc nenes i dones van ser ateses per evitar el matrimoni forçat. I des del 2009 ja estem parlant de 241 casos i molts casos són de nenes menors d'edat. Estem parlant de pederàstia, o sigui, són pràctiques totalment alienes a les societats occidentals. Aquestes pràctiques denigren a les dones, a les nenes i les converteixen en mercaderia.

Mutilació genital femenina, l'any 2024 es va atendre dotze nenes víctimes d'aquesta pràctica i al 2025 dos nenes ja havien patit, es va detectar als Mossos, la mutilació abans d'arribar a Catalunya i això és una de les violències més greus contra les dones que encara persisteixen, la mutilació genital femenina que afecta dones i també a les nenes. Moltes d'aquestes nenes viuen a Espanya. Són filles de famílies immigrants que continuen practicant aquesta brutalitat contra elles i la pràctica atempta contra la integritat física i psíquica de per vida. I per molt que es posin de perfil i facin veure que no passa res, no es pot lluitar contra la barbàrie si no s'identifica. I l'origen de les famílies és important, és que és molt important per poder detectar, prevenir i actuar, si arriba el cas. Escoltin, a les societats occidentals no es practica aquesta aberració contra les dones.

I si seguim amb les costums alienes a les societats occidentals, el següent capítol és que abordin ja d'una vegada la prohibició del burca i el nicab, perquè la prohibició en aquest cas és llibertat. I vostès, en canvi, en els eixos d'això que anomenen transformació feminista, demanen la integració i l'acollida de la immigració. Escoltin, demanin la integració de veritat i respecte als nostres valors constitucionals, entre ells, el respecte a la igualtat entre dones i homes, valors consagrats en la Constitució espanyola i en les nostres costums sense complexos. Les dones a Espanya no anem tapades de cap a peus, com si fos una presó. Això atempta a la dignitat de les dones i no hi pot haver cap argument que ho justifiqui.

I vaig acabant, senyora consellera, diputades i diputats, optimitzin recursos, optimitzin recursos, optimitzin recursos de veritat i adrecin tots els esforços, també els pressupostaris, a allò realment important, a la lluita contra la violència masclista. Disposen de fons que s'envien des del pacte d'estat contra la violència de gènere aprovat pel Partit Popular l'any 2017. Són vint partides a lluitar contra aquesta xacra, amb mesures reals per al dia a dia de les dones, a la conciliació laboral, personal i familiar efectiva, ajudes a la maternitat, a lluitar contra qui denigra les dones amb imposicions que no formen part de la nostra cultura. Eliminïn despesa supèrflua, com les direccions generals ideològiques i també eliminin campanyes institucionals per imposar la ideologia trans com la campanya «La meva piscina», entre d'altres.

Apliquin ja d'una vegada l'educació gratuïta de zero a tres i impulsin programes de conciliació reals, com fan altres comunitats autònomes, amb l'acord de les administracions públiques i de les empreses. I ofereixin als joves alguna cosa més que el «cheque condón» i el pla d'equitat menstrual. Això és una burla.

En definitiva, esmercin els seus esforços pressupostaris en allò realment important. La resta, senyories, és malbaratar els recursos públics.

Gràcies, senyora presidenta.

La presidenta

Gràcies, diputada. I ara seria el torn del grup parlamentari de Vox i té la paraula la diputada Júlia Calvet Puig.

Júlia Calvet Puig

Gràcies, presidenta. En primer lugar, agradecerle la comparecencia a la *consellera* y decir que, tras varias prórrogas presupuestarias, el partido Socialista, por fin, se digna a presentar presupuestos después de la espantada del año pasado, donde ni siquiera tuvieron el valor ya no de aprobar, sino de presentar un proyecto. Ahora bien, presupuestos que llegan tarde y que llegan mal y que precisamente llegan tarde, porque presentar estos presupuestos a 27 de febrero, demuestra su fracaso y su incompetencia. Y digo esto precisamente porque han convertido una obligación básica de un gobierno y no solo de un gobierno, sino de cualquier asociación, por pequeña que sea, en un ejercicio de improvisación y de soberbia. Y digo que llegan mal precisamente porque no responden a las necesidades y a los problemas reales de los catalanes. Es decir, estos presupuestos evidencian un poco su gran desconexión con la realidad de las calles.

Pero vayamos por partes. Empecemos por lo más evidente. Ustedes presentan unas cuentas con un crecimiento global del gasto del 22,8 por ciento respecto a 2023. Usted decía en la comparecencia que es el presupuesto más valiente y más ambicioso de la historia. Yo le digo que es el que mayor aumento tiene de la historia, el mayor gasto tiene de la historia. Y se nota que el dinero no es suyo, que no lo pagan ustedes, porque lo normal sería, tal y como están las cosas, al menos intentar

no gastar tanto. De hecho, es lo que hacen las familias catalanas. Cuando ven que las cosas van mal, pues intentan recortar gastos.

Sin embargo, ustedes se creen por encima de los mortales y no solo deciden seguir gastando, sino que además deciden gastar más que nunca. Ahora bien, si vamos a los ingresos, esto ya es de traca, porque supone el aumento del 36,9 por ciento en la recaudación del IRPF. Es decir, no tenían suficiente con lo que ya estaban expoliando a los catalanes que aún quieren quitarles más dinero de sus nóminas. Una auténtica vergüenza. Pero es que si, al menos este dinero que pagamos todos los catalanes fuera para cubrir las urgencias sociales y los problemas reales de los catalanes, pues no habría debate. Probablemente lo pagaríamos y encantados. Ahora bien, como esto no ocurre con los socialistas, dado que, lejos de atender a las necesidades reales de los catalanes, este proyecto de presupuestos lo que hace es alimentar una red de clientelismo en expansión y riega de dinero la agenda ideológica de este Govern.

Y si hay un departamento, precisamente, donde esta lógica aparece con especial claridad, es este, en Igualdad y feminismos. En primer lugar, nosotros partimos de que todo el presupuesto destinado a esta consejería es un completo despilfarro, porque esta consejería no debería existir y no debería existir, ¿por qué? Porque su existencia responde a un capricho ideológico de la izquierda, porque no protege absolutamente a nadie, y menos a las mujeres, porque funciona como un mecanismo de ingeniería social que pretende imponer un modelo de sociedad muy concreto, que es el de la izquierda progre, porque no responde a los intereses, a los problemas ni a la realidad de los catalanes, y porque solo sirve para despilfarrar el dinero de los impuestos de los catalanes, pagados con mucho sudor y esfuerzo en campañas pues eso, patéticas, en agencias de colocación para activistas sin oficio y amiguets del partido, ¿no?

Pero como puede ver, los motivos para que no exista este departament son inacabables y, como ven, también lo pueden ver, esta consejería es un monumento al gasto superfluo. Pero es que resulta que ustedes no tenían suficiente con 97 millones de euros, que para este proyecto de presupuestos pretende aumentar el despilfarro más de un diecisiete por ciento, llegando a los 113 millones de euros, lo

que supone un incremento de cuatrocientos catorce por ciento respecto a diez años, en 2015, una cifra que deja en ridículo cualquier dato de inflación o crecimiento económico real. Una auténtica salvajada.

Pero es que el colmo viene cuando vemos que destinan más de 600 millones de euros en perspectiva de género. El número en sí mismo impacta, pero realmente si lo comparas, todavía impacta más. Por ejemplo, tenemos más de 600 millones de euros en perspectiva de género, pero 355 millones de euros en cercanías. Claro, así nos va. Así nos va. Luego resulta que también tenemos eso, 600 millones de euros en perspectiva de género, pero 400 millones de euros en R+D+I. Vuelvo a decir: Así nos va. Estos son sus presupuestos, una auténtica vergüenza.

Ahora bien, me gustaría bajar un poco el detalle de esta millonada, para que los catalanes sean conscientes de cómo se pule el partido socialista su dinero de sus impuestos y para que sean conscientes de dónde va su dinero, el dinero que le cuesta cada mes sangre, sudor y lágrimas. Resumidamente, vamos a ver a qué lo quieren destinar. Si vamos al capítulo I, que es remuneración del personal del Gabinet y Secretaria General d'Igualtat i Feminismes, del estado de ingresos y gastos, vemos que pretenden destinar 14.355.000 euros, es decir, casi 3 millones más en el personal de su departament. Eso quiere decir más cargos, un aumento del veintidós por ciento de las nóminas, etcétera.

Otros gastos, más de 2 millones de euros en publicidad institucional a repartir entre sus medios subvencionados, 20.000 euros al Consell Nacional de la Joventut, un chiringuito de Esquerra Republicana y la CUP, 80.000 euros directos para Comisiones Obreras y para UGT, sindicatos que, por cierto, absorben presupuesto y partidas de cada consejería de este Govern, una puñetera vergüenza. Para el lobby LGTBI, 5,4 millones. Para la Oficina d'Igualtat de Tracte i No Discriminació u oficina censora, 1,7 millones de euros, es decir, 1,7 millones para reprimir a los catalanes; 3,2 millones per al *pacte nacional contra els discursos d'odi*, o lo que es lo mismo, un pacto para amordazar a todo aquel que piense distinto y que se aleje del relato homogéneo y oficial que quieren o que pretenden imponer. Espero que ese *pacte* lo vayan a vender y a presentar a las mezkitas salafistas en Cataluña, al menos en provecho de todo esto. Doscientos veinticinco mil en premios, ¿eh?,

225.000 euros en premios, ¿en premios de qué? ¿En premios de qué? Luego resulta también más de 5,4 millones para el chiringuito de l'Institut Català de les Dones, de los cuales más de 2,5 millones son para remuneraciones del personal y podríamos seguir, pero se nos acabaría el tiempo.

Esta es su conselleria, señora Menor, un auténtico insulto a los catalanes, porque mientras ustedes se pulen más de 113 millones, la realidad es que ahora mismo tenemos a cuatro de cada diez catalanes esperando más de cinco días para tener cita en la atención primaria, a uno de cada cuatro catalanes en riesgo de pobreza o exclusión social, a uno de cada tres niños catalanes en situación de pobreza infantil, a la mitad de los catalanes con serios problemas para llegar a final de mes, a veinte mil alumnos estudiando en barracones, a 38.000 personas esperando una ayuda a la dependencia. ¿Y saben qué podríamos pagar para todas esas personas con más de 113 millones de euros? Pues miren así en un cálculo rápido: 2.260.000 visitas más de atención primaria, 556.000 operaciones quirúrgicas más, 150.000 días de hospitalización para catalanes ingresados, 5500 mensualidades para personas dependientes en residencias, 851 viviendas de protección oficial y podríamos pagar, podríamos pagar –escúcheme bien– becas comedor en la totalidad de los alumnos catalanes, y aún nos sobraría dinero.

Entonces, la mejor forma de garantizar la igualdad es ayudando a aquellos catalanes que están pasando dificultades, dificultades económicas, dificultades para llegar a final de mes y lo demás es ideología y despilfarro. Por eso, cuando VOX gobierne, se acabará su tiempo de impunidad, porque eliminaremos este chiringuito cuanto antes que tienen por Consejería, bajaremos los impuestos y dedicaremos todo el dinero de los impuestos de los catalanes a partidas que realmente mejoren el día a día a todos los catalanes, de a pie, a los catalanes corrientes, sanidad, educación, seguridad e infraestructuras.

Por todo esto, hemos presentado una enmienda a la totalidad, porque no seremos cómplices de este saqueo sin precedentes a los catalanes. No vamos a permitir que sigan robando el futuro de las familias catalanas para pagar su delirio ideológico. O se está con la Cataluña que madruga o se está con sus chiringuitos. Nosotros lo tenemos muy claro.

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara seria el torn del Grup Parlamentari dels Comuns i té la paraula la diputada Susanna Segovia Sánchez.

Susanna Segovia Sánchez

Moltes gràcies, presidenta. Sempre resulta difícil centrar-se en la intervenció que una porta preparada per segons quines intervencions, i més aquesta que ha acabat amb un nivell de ciència-ficció de l'estil de apocalipsi zombi, perquè que VOX acabi governant a Catalunya amb majoria suficient com per fer tot això que ho ha dit és com a mínim ciència-ficció i, a més, pel·lícula de terror. Però bé, deixem-ho aquí.

Sí que volia aprofitar per fer una mica de pedagogia. Transversalitat, què vol dir transversalitat de gènere i perspectiva de gènere? No vol dir dedicar 600 milions a polítiques del Departament perquè, com hem vist, ens queda molt lluny. De fet, està amb 100 i poc, sinó que, per exemple, totes les actuacions de prevenció del càncer de mama, les mamografies que ens fem les dones al Departament de Salut, estan dintre d'aquests 600 milions. Això és perspectiva de gènere. Tot el que es fa per habilitar les sales d'obstetrícia als hospitals perquè les dones que van a tenir un fill –vostès els preocupa tant la família i que tinguem com més fills millor– doncs totes aquestes sales de part que s'han d'habilitar perquè estiguin en condicions, també forma part d'aquests 600 milions d'euros.

Per tant,

Fitxer 6

és senzillament fer una mica de pedagogia perquè entenguin què vol dir «polítiques amb perspectiva de gènere» i que llavors no faci aquestes coses tan rares que fa de relacionar els 600 milions d'euros amb els recursos que destina el departament per tenir el seu personal que treballa.

Però bé, dit això, i parlant ja dels pressupostos, no és una notícia saber que nosaltres hem arribat finalment a un acord amb el Govern per a l'aprovació d'aquests pressupostos per al 2026. I ho hem fet perquè creiem que és necessari fer-ho ja, per responsabilitat, sí, per responsabilitat. De fet, els diputats del Grup Parlamentari dels

Comuns en els darrers anys hem tingut la possibilitat d'arribar a acords i donar suport a pressupostos amb governs molt diferents, començant pel Govern del president Torra, per tant, un govern presidit per Junts per Catalunya, un president al qual nosaltres no havíem investit; seguint amb dos pressupostos amb el president Aragonès, un president al qual nosaltres tampoc havíem donat suport a la investidura i tot i així vam ser capaços d'arribar dos anys a acords de pressupostos per poder aprovar pressupostos; els del 2023, que són els que estan vigents actualment, són gràcies també als vots dels Comuns. I és el mateix que hem fet ara, un exercici de responsabilitat. Aquests no són els pressupostos que nosaltres haguéssim fet si haguéssim pogut sols, serien encara més soviètics i leninistes, com diuen des del Partit Popular i de VOX, però creiem que són un bon acord de pressupostos, perquè, a més a més, hi han moltes mesures que estan en aquest acord de pressupostos que no hi serien si nosaltres no haguéssim tibat.

Creiem que tenim la responsabilitat com a forces d'esquerra de fer polítiques que arribin a la gent, que arribin a la butxaca de la gent. Estem en els pitjors moments perquè la gent pugui fer front a la cistella de la compra, a l'habitatge, al pagament de les despeses d'energia, de les despeses de llum, les despeses quotidianes de cada dia. Molta gent que no estan sense feina, que no tenen un treball precari, que tenen un sou que hauria de permetre tenir una vida digna no arriba a final de mes. I el que hem fet els Comuns en aquests pressupostos és posar això per davant.

Per tant, hi ha moltes mesures que són necessàries per transformar la vida de la gent, també, en la vida immediata, en un impacte immediat i, evidentment, moltes a llarg termini. I això és una de les qüestions que també han prioritzat els acords a què hem arribat en els temes de feminismes i en els temes d'igualtat, de tracte i no-discriminació, que ara passaré també a explicar. Ja que la consellera ha tingut a bé no incloure-ho específicament a la presentació, crec que hauré de destinar part de la meua presentació per poder-ho fer. Perquè la consellera ha pogut presentar el que ha pogut presentar gràcies a aquesta negociació. I això serà el que jo faré.

Coses que no estan directament al seu pressupost, però que jo vull posar en valor, perquè són justament aquesta transversalitat i aquesta perspectiva de gènere. Famílies monoparentals, que algú ho ha esmentat, i vam tenir un debat com a mínim

interessant la setmana passada al Ple del Parlament. Hem aconseguit per fi, per fi, després de molts anys i de que sigui una de les demandes més clares que tenen les famílies monoparentals, l'equiparació en les taxes universitàries entre famílies monoparentals i famílies nombroses. I diran: «I això és una política feminista?» Sí, perquè com que resulta que pràcticament el noranta per cent de les dones que tenen carnet de les famílies que tenen carnet de família monoparental, com deia la diputada de Junts al Ple, quan fem les dades de l'Idescat és del vuitanta per cent, però perquè hi ha moltes famílies que no han pogut acreditar-se i tenir el carnet. Per això surt més alt el nivell del nombre de famílies que el tenen. Un noranta per cent estan encapçalades per dones. Per tant, que em diguin si això no és una política amb perspectiva feminista i que està dintre d'aquests 600 milions.

O, per exemple, que es reservi un deu per cent d'habitatge de protecció oficial a famílies monoparentals, que, evidentment, tenen moltes dificultats per accedir-hi.

O, sí, també, i n'estem orgulloses, el xec d'equitat menstrual i el xec de prevenció de drets sexuals i reproductius. El xec d'equitat menstrual va en la línia del que ja s'havia fet amb «La meva regla, les meves regles», però canvia una mica la perspectiva. I, a més a més, és amb diners del pressupost de salut; no és amb diners del pressupost d'Igualtat i Feminisme. Per tant, també està dintre d'aquesta lògica de transversalitat de la perspectiva de gènere. Perquè sí, perquè les dones tenim una despesa cada mes que és superior a la que tenen els homes, perquè els homes no la tenen. I com que hauríem d'avançar cap a que aquests productes siguin gratuïts o tinguin IVA zero, però això encara no s'aconsegueix a nivell de l'Estat, el que volem fer és aquesta ajuda i aquest reconeixement a les dones joves fins a vint-i-cinc anys, que són les que tenen salaris més baixos, perquè puguin fer front, ajudar-les mínimament a poder comprar aquests productes.

I evidentment, el xec per a preservatius per a tots els joves fins a vint-i-cinc anys té a veure amb l'augment de les malalties de transmissió sexual que estem veient, que té molt a veure també amb el retrocés en algunes garanties de drets que estem veient dintre de la gent jove, com per exemple algunes violències masclistes que es donen dintre de la parella dient que no s'ha de fer servir el preservatiu. I creiem que ara s'han de fer campanyes molt importants per avançar en això i que cada jove

pugui tenir vint-i-cinc euros a l'any per comprar preservatius, que també ho hem de dir, barats no és que siguin, és una ajuda i, a més a més, ajuden en aquesta sensibilització.

Hi han altres qüestions a l'acord de pressupostos que tenen a veure amb el seu departament i que, com li deia, jo vull posar en valor. D'una banda –i vaig seguint tal com està l'acord– és la modificació de la Llei 19/2020, que és evident que no té tant a veure amb el pressupost, però que creiem que ha de ser un objectiu que la conselleria posi sobre la llei. Tenim ara ja l'informe d'avaluació d'impacte que diu que és una llei necessària, que diu que és una llei que pot tenir un impacte en la vida, però que necessita millorar-se en algunes de les qüestions i també, per exemple, millorar en com hauria de ser l'Oficina per la Igualtat de Tracte i No-discriminació. I el que li demanem al Govern és que pactem com ha de ser aquesta reforma.

S'incrementa el pressupost per violències masclistes, vostè ho ha comentat. Crec que és important que tinguin al cap també –també deu ser per desconeixement–, els suplementos de crèdit no es prorroguen. Per tant, la comparació no es pot fer amb el 2025, s'ha de fer amb el 2023, perquè si aquests pressupostos no s'aproven, no ens quedarem amb els recursos que tenia el departament al 2025; ens quedarem amb els recursos que tindria el departament el 2023. I crec que això és una qüestió que tots els grups haurien de tenir al cap quan fem la comparativa. No és veritat que només pugin aquests dos milions de pressupost. Puja la diferència respecte al 2023, que és el que ara mateix té el departament per executar. I això a totes les línies que ha anat explicant la consellera: tots els augments, que a alguns els semblen poc, són augments que no hi són si ens quedem amb els pressupostos del 2023, retrocedim. Tot això es perd.

I després direm: «S'han de negociar els nous suplementos de crèdit.» Ja veurem què passa amb els nous suplementos de crèdit i la negociació via suplementos de crèdit pot fer que d'aquests 10.000 milions que puguem n'hi hagi 1.500 que es perdin. I això segurament afectarà tots els departaments, també el d'Igualtat i Feminisme.

Consellera, jo sí que hi ha una qüestió que volia posar sobre la taula, i és que ens preocupa, perquè ha passat en diverses de les seves compareixences, vostè ha detallat algunes de les qüestions. Nosaltres tenim, per exemple, el tema del SIE

digital. Està molt bé un SIE digital, però hem de garantir que tots els SIEs tenen capacitat d'atendre les víctimes en violències digitals. I això no s'aconsegueix només amb un SIE central. Per això és una de les qüestions que hem posat també sobre la taula.

Estem veient com augmenten cada vegada més les agressions de grups neofeixistes, grups d'ultradreta cap a les dones que tenen una vida activa en xarxes i una vida activa política i en organitzacions socials. S'ha de fer front a això, com ja s'han d'augmentar els recursos de la direcció de polítiques LGTBI significativament, perquè tenim una nova llei que planteja molts reptes. I perquè ja sabem que un dels qüestionaments que hi ha hagut sempre a l'11/2014, que tots recordem quan es va aprovar, és que no s'ha desplegat amb els recursos suficients.

Per tant, vostès tenen una nova llei i també tenen unes conclusions del grup de treball de LGTBI-fòbia que els marca un full de ruta molt clar de com s'ha d'avançar cap a aquests temes.

Però és que, a més a més, algunes de les qüestions que ja s'han parlat... –perdó–, i que deia que no n'hi sento a parlar: no li sento a parlar de les cures. Vostès s'han quedat amb el discurs de la corresponsabilitat i la conciliació i han perdut el de les cures pel camí, malgrat que la direcció general segueix tenint cures. No és el mateix, posar les cures al centre no és només garantir que les dones puguin treballar i conciliar, va molt més enllà d'això. Cal posar en valor unes feines i unes tasques que, ens agradi més o menys, majoritàriament les fan les dones, tant en l'àmbit privat com en l'àmbit públic, tant a casa com a les residències, com als hospitals, com a les llars d'infants, i que el que fa el treball de cures és posar-ho en valor i dignificar-ho. I això, per alguna raó, ha caigut del seu discurs i no ho ha esmentat en cap moment ni ha sortit en cap de les seves presentacions.

I per una altra banda, sí que hem aconseguit que augmentin un vint per cent els recursos que es destinen a les convocatòries cap a les entitats, perquè no podem sostenir la precarietat que tenen aquestes entitats i les dificultats que tenen per poder ser les que estan al capdavant executant bona part de les polítiques que hauria d'executar el departament. I els demanem aquest augment de recursos, però també convocatòries estables, que es puguin decidir a temps, i, sí, també finançament

estructural per a aquelles que considerem que són fonamentals per garantir els drets, com, per exemple, els drets sexuals i reproductius.

Gràcies, consellera.

La presidenta

Gràcies, diputada. I ara seria el torn del Grup Parlamentari de la CUP, i té la paraula la diputada Pilar Castillejo Medina.

Maria Pilar Castillejo Medina

Moltes gràcies, presidenta. Gràcies, consellera, i gràcies als càrrecs del departament que estan avui aquí. Ens han explicat que el Departament d'Igualtat i Feminisme arriba a aquests 113 milions amb el pressupost. Creiem que és un increment important i el celebrem. És necessari que aquest Govern inverteixi en polítiques de feminismes, però és cert que aquests 113 milions representen només un 0,23, aproximadament, del pressupost global, no? I aquesta és la dimensió real de quines són les polítiques, quins són els diners del pressupost que destinem íntegrament a polítiques feministes. I això mentre la desigualtat es manté estable a la nostra societat, mentre la pobresa femenina i la càrrega de cures no disminueixen al mateix temps a la nostra societat.

L'informe social de 2025 de Catalunya que ha elaborat aquest Govern ens diu, a més a més, que aquestes desigualtats no són neutres, que tenen gènere, però també que tenen origen i que tenen classe social. Les dones continuen assumint la majoria de la part del treball de cures no remunerat, continuem tenint una pobresa amb rostre femení, com acaben de comentar, les famílies monomarentals continuen concentrant taxes molt altes de vulnerabilitat, i les violències masclistes no disminueixen al ritme necessari. Les desigualtats salarials i la trajectòria laboral diferent per gènere continua persistint. Aquesta és la base real en la que es basa un pressupost del 2026 que vulgui incidir en feminisme.

Per això, crec que la pregunta no és només si el departament creix, sinó si el pressupost del 2026 en igualtat i feminismes serveix per transformar aquestes estructures que encara són patriarcals o per consolidar polítiques fonamentades; si reforça drets materials o si es queda amb programes puntuals.

Des del nostre grup, des de la CUP, les nostres prioritats són clares pel que fa al pressupost del 2026: drets garantits, en primer lloc, i universals, recursos estructurals, transversalitat real, autonomia econòmica de les dones, lluita efectiva contra les violències i reforç públic dels serveis.

En violències masclistes, ens volíem concentrar en aquest tema, perquè, bé, clarament és una vulneració sistemàtica de drets humans, però continua sent un fenomen estructural.

Preguntem pel que fa als professionals del SIAD i el SIE, vosaltres heu explicat, no?, que s'obriran aquests cinc nous punts d'aquests serveis tècnics de punt de trobada, un nou SIE. Però continuen tenint unes ràtios d'atenció professional usuària amb territoris amb llista d'espera que no són els adequats. Nosaltres, des de la CUP, defensem la recuperació de la gestió pública de la xarxa d'atenció. Creiem que han de ser serveis estructurals des del municipi i, per tant, que no n'hi ha prou amb que des d'aquí es destinin diners, sinó que a més a més han d'anar destinats a que es puguin dotar d'una manera estructural. Això vol dir reforçar equips, establir plantilles, que no depenguin només de concursos, sinó que puguem tenir serveis estables. I creiem que en aquest moment no estem a l'altura del diagnòstic que hi ha. I, per tant, creiem que s'ha d'apuntar que el nostre..., que el pressupost hauria d'apuntar a aquesta estabilització dels equips.

També en temes de violència masclista és molt important el tema de l'habitatge, habitatge d'emergència destinat a dones, perquè sabem que moltes al no disposar d'un habitatge fa que aquestes situacions de violència encara es puguin allargar en el temps. Quines dotacions econòmiques es destinen a habitatge d'emergència per a dones que surten de situacions de violència?

I també pensem molt en un problema que ara s'ha fet molt evident, el dels sensellarisme, i com moltes dones han de triar entre aguantar la violència, no?, resistir aquesta violència o el sensellarisme. I, per tant, quines polítiques concretes estan treballant en aquest sentit?

I també, dels diners que destinem a violències masclistes, quines són prevenció i treball comunitari i quines a una atenció més reactiva.

Parlàvem també d'aquesta igualtat efectiva i de bretxa salarial. La desigualtat laboral continua afectant les dones, amb parcialitat involuntària, segregació ocupacional i la bretxa salarial. No n'hi ha prou en dir que la combatrem, també necessitem mecanismes de control i sanció per incompliments en els plans d'igualtat empresarial. Preguntem si hi ha partides específiques aquí, si estan coordinades amb Treball per reforçar aquest control i inspeccions específiques en matèria d'igualtat laboral per a aquest 2026.

Com acaben de comentar també, per nosaltres és molt important el tema de les cures. En aquest sentit, també la moció que presentem al proper Ple i pel que vam interpel·lar a la consellera en el Ple anterior. Les cures són un eix invisible de l'economia, continuen recaient majoritàriament en les dones i creiem que és important veure quin és el..., com des de les polítiques d'igualtat incidim en aquestes cures per reduir la càrrega que cau principalment en les dones. Si hi ha un treball coordinat amb drets socials per garantir un sistema públic i universal de cures des d'una perspectiva feminista

Fitxer 7

que no situï i que no perpetui la feminització d'aquest sector. Si estan treballant d'alguna manera amb tot aquell treball de cures no remunerat, en que surti a la superfície i que tingui alguna compensació econòmica i en drets laborals, si estan treballant en aquest sentit. I si es preveu algun tipus de suport i millores de condicions a les treballadores de la llar i de les cures que puguin donar estabilitat a aquest sector també feminitzat i precari.

Com també s'acaba de comentar, en temes de drets LGTBI tenim una llei nova que cal desplegar. No s'ha fet amb l'anterior i calen molts recursos per poder fer que les lleis siguin efectives, que els drets siguin efectius i no quedin només en paraules escrites sobre el paper.

També, quan parlem de polítiques públiques amb perspectiva feminista i transversal, nosaltres creiem que el departament no pot treballar només amb aquelles polítiques que emergeixin només del propi departament, sinó que ha d'haver-hi una perspectiva que s'incorpori a tot el Govern. De tot el pressupost global, no?, de la

Generalitat, preguntem si s'ha fet una anàlisi amb perspectiva de gènere de tot aquest pressupost, si hi ha un informe d'impacte de gènere en totes les polítiques públiques que es tiren endavant. El feminisme no pot ser aquesta illa dels 113 milions d'euros, sinó que ha de travessar, no?, tot el pressupost del departament.

Per últim, també una part molt important del pressupost d'un departament és el seu capítol 1. Sabem que han tingut problemes al capítol 1 del departament, per problemes de temporalitat, de gent que ha plegat... Volíem saber aquest nivell de temporalitat, si el pressupost del capítol 1 farà front a aquests problemes del personal propi del departament i de quina manera.

Des de la CUP defensem un pressupost en feminisme estructural, que serveixi per reduir desigualtats mesurables, que reforci equips de manera estructural i, per tant, garantint la seva continuïtat, amb internalització dels equips del SAls, dels SIEls, de la xarxa SAI, garantint drets materials i que s'asseguri un control públic de totes aquestes polítiques. No necessitem més campanyes, sinó que el que necessitem és més drets efectius, més autonomia econòmica per a la majoria de les dones i més protecció real davant de les violències amb transformacions estructurals. Si el feminisme institucional no transforma estructures només es queda en un relat, i el que necessitem és estructura pública forta al servei dels drets de totes les dones.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada. I, al no haver-hi presència del Grup Mixt, passaríem al darrer torn del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. I té la paraula la diputada Elena Díaz Torrevejano.

Elena Díaz Torrevejano

Moltes gràcies, presidenta. Primer de tot, agrair a la consellera, a la secretària general i al conjunt de l'equip del seu departament la seva presència en aquesta comissió per explicar de forma detallada com han fet els pressupostos de la Generalitat per a aquest any 2026.

Abans de començar, a mi m'agradaria fer una petita prèvia. Jo sé, consellera, que vostè no ho farà, però jo li demano que no agafi cap dels consells que li ha fet la

diputada de VOX sobre gestió pressupostària o prioritats del Govern. No m'agradaria saber què passaria en el moment en què el Grup Parlamentari de VOX gestionés un pressupost de la Generalitat, perquè ja veiem el que fa quan gestiona diners. Recordo que el Grup Parlamentari de VOX ha hagut de retornar al Parlament 7.600 euros de subvenció al seu grup parlamentari que s'ha gastat en dos dinars –dos dinars–, no subvencionables, evidentment. I, abans que donar explicacions, han preferit retornar aquests diners. I després parlen dels catalans i les catalanes que matinen, que *madrugan*, tal, però, sap que són 7.700 euros per a una família? És el salari de sis mesos, de mig any, que vostès s'han gastat en dos dinars i que, a més, no poden justificar. Espero que mai gestionin un pressupost de la Generalitat ni de cap altra administració pública, perquè ja veiem... A banda de si parlem de perruqueries, tintories i restes, no? Però, bé, esperem que mai gestionin vostès un pressupost d'aquesta Administració.

Bé, parlant ara dels pressupostos que vostès han presentat, doncs –evidentment, no és sorpresa per a ningú– el nostre grup parlamentari valora molt positivament els pressupostos que el Govern ha presentat, i ho fem perquè aquests comptes expressen amb claredat una idea de país: la convicció de que la igualtat, els drets humans i la lluita contra qualsevol forma de discriminació no són qüestions accessòries, sinó que són pilars centrals d'una societat democràtica avançada.

En termes generals, els pressupostos de la Generalitat per a aquest any 2026 representen un salt important en la capacitat d'acció pública. Parlem d'uns comptes que arriben a una mica més dels 49.000 milions d'euros, amb un increment molt significatiu respecte del darrer pressupost aprovat, el de l'any 2023. Constatem que els pressupostos del 2026 representen una aposta clara i coherent per reforçar l'estat del benestar i consolidar aquest model, que vostè ha explicat i que el Govern porta explicant des del seu inici, de prosperitat compartida, amb aquests més de 49.000 milions d'euros, el pressupost més alt de la història de la Generalitat, incrementant gairebé un vint-i-tres per cent la despesa respecte al darrer pressupost.

Aquest creixement no és només una xifra rellevant; és la traducció pressupostària d'una prioritat política: situar les persones en el centre de l'acció pública. El pressupost, aquest pressupost, com deia, en termes generals, doncs destina dos de

cada tres euros a salut, educació i drets socials, blindant el nucli del nostre sistema de protecció. Algunes partides, en termes generals: el Departament de Salut, que arriba als 13.840 milions d'euros; Educació i Formació Professional, als 8.300 milions d'euros, o Drets Socials, als 4.200 milions d'euros. Una altra qüestió, l'aposta per l'habitatge. Es destinen 1.900 milions d'euros a habitatge, una xifra històrica, que permet ampliar el parc públic, reforçar ajuts de lloguer, facilitar l'accés dels joves al seu primer habitatge mitjançant noves eines de suport. Aquesta és una aposta estructural per garantir el que nosaltres considerem que és un dret bàsic.

A més, el pressupost, si parlem del que destina aquest pressupost a les persones, concentra un gran esforç en aquest esforç redistributiu en les persones: 8.028 euros per a infant, 5.752 euros per persona jove, 6.841 euros per persona major de seixanta-cinc anys. Tot plegat s'emmarca en una gestió responsable, amb un dèficit previst del 0,1 per cent del PIB i una trajectòria de reducció del pes del deute.

En definitiva, uns pressupostos ambiciosos, sostenibles i orientats a garantir la cohesió social, l'equilibri territorial i el benestar col·lectiu per al conjunt de Catalunya.

Però, més enllà d'aquestes grans xifres, el que és rellevant és la direcció política que marquen els pressupostos. I, en aquest sentit, el pressupost del Departament d'Igualtat i Feminisme doncs és especialment significatiu. El seu departament supera els 113 milions d'euros, amb un increment del disset per cent respecte a 2023, i multiplica per més de quatre la inversió que es feia en aquestes polítiques des de ja fa una dècada. Aquest creixement doncs no és casual; és el resultat d'una aposta política clara: consolidar les polítiques feministes i d'igualtat com una eina estructural per transformar la societat. I dic «estructural» perquè les dades ens recorden que encara queda molt camí per recórrer.

Com deia, les dades són clares. Vostè ho ha comentat: la bretxa salarial supera encara els sis mil euros anuals en perjudici de les dones. Les dones continuem assumint majoritàriament el treball de cures. Les discriminacions persisteixen i afecten de manera especialment intensa les dones, les persones racialitzades i el col·lectiu LGBTI. Com dic, les discriminacions continuen sent una realitat persistent. L'enquesta sobre discriminacions a Catalunya mostra que gairebé la meitat de les dones han patit algun tipus de discriminació al llarg de la vida únicament i

exclusivament per raó de ser dona i que una majoria de les persones LGBTI també han viscut situacions similars.

Davant d'aquesta realitat hi han dues opcions: la primera és negar la realitat i la segona, afrontar-la. El nostre grup parlamentari –i som conscients de que aquest Govern també– ha decidit, va decidir des de ja fa temps, afrontar aquesta realitat. Davant d'això, com deia, aquestes dades, aquests pressupostos fan una cosa molt important, que és no mirar cap a una altra banda. Assumeixen que la igualtat real no arribarà sola i que calen polítiques públiques, recursos i planificació per avançar. Per això celebrem especialment que una de les prioritats sigui reforçar les polítiques per erradicar les violències masclistes. Aquest pressupost incrementa de manera significativa els recursos destinats a aquesta lluita i reforçar la xarxa d'atenció i prevenció. Ho fa ampliant serveis, desplegant nous punts d'atenció al territori i consolidant eines que permeten millorar l'acompanyament a les víctimes. També és especialment rellevant que es posi en marxa el pacte català contra les violències masclistes, perquè sabem que aquest és un repte que només es pot afrontar amb una mirada de país, amb la implicació de les institucions del món local i del conjunt de la societat.

Aquests pressupostos reforcen de manera decidida les polítiques per erradicar, com deia, les violències masclistes desplegant nous recursos, amb el pacte català. I ho fa perquè, mentre hi hagi una sola dona assassinada, com també vostè deia, o mentre hi hagi una sola dona o nena que sigui víctima de la violència, l'obligació de les institucions sempre –sempre– ha de ser actuar i no mirar cap a una altra banda. I aquí vull ser molt clara. En aquesta cambra hi han grups que, de manera reiterada, qüestionen el concepte mateix de violència masclista, que banalitzen les dades, que parlen d'ideologia quan del que estem parlant és de drets humans, que insinuen que aquestes polítiques són supèrflues o divisives. Però nosaltres considerem que el que és divisiu no és defensar la igualtat; el que divideix és negar les desigualtats que existeixen. El que fractura la convivència no és legislar per protegir les víctimes; el que fractura és mirar cap a una altra banda. Quan algú nega la violència masclista no està fent una opinió innocent: està qüestionant el patiment de milers de dones. Quan algú diu que no calen lleis d'igualtat el que està dient és que la desigualtat estructural doncs és acceptable, i nosaltres doncs no ho acceptarem. Aquest

departament no és un caprici ideològic; és una resposta institucional a una realitat social acreditada amb dades, amb informes i amb vides trencades. I...

És que em queda molt poc temps i no em donarà temps, però segurament farem un segon torn. Però jo sí que ho volia deixar clar, perquè aquí hi han grups parlamentaris que moltes vegades s'omplen la boca de defensar el que ells anomenen els «valors occidentals», però després callen i són molt poc valents quan oculten o no volen mostrar escàndols d'abusos i tortures com els que hem conegut en el cas..., que succeïen a l'illa d'Epstein, no?, on, a més, les dades que anem coneixent assenyalen directament alguns dels seus referents polítics en l'àmbit internacional o, per exemple, expresidents del Govern d'Espanya. De què estariem parlant en aquest país si un expresident estigués en un paper si en lloc de ser del Partit Popular fos socialista? De què estariem parlant en aquest país.

Bé, com que no em queda gaire temps... M'hagués agradat parlar de l'agenda catalana de conciliació i de responsabilitat, de l'impuls de les polítiques en defensa dels drets LGTBI, d'aquest suport al món local, perquè sabem que les polítiques transformadores comencen als despatxos però s'acaben implementant en els territoris, en els ajuntaments, molt a prop de la ciutadania, i d'altres qüestions. Però jo només vull acabar amb una cosa, consellera. Des del nostre grup parlamentari creiem que aquests pressupostos consoliden el Departament d'Igualtat i Feminisme com una eina imprescindible per construir una Catalunya més justa, més lliure i amb més oportunitats per a tothom. Uns pressupostos que no només gestionen el present, que també, sinó que, a més, contribueixen a transformar el futur que Catalunya necessita.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara, si us sembla, faríem un recés d'uns deu minuts i tornariem per fer les respostes de la consellera. Perfecte. A les onze tornem.

La sessió se suspèn a... i es reprèn a...

Fitxer 9

La presidenta

Perfecte, doncs reprenem la sessió.

I ara seria el torn de resposta de la consellera, que té un màxim de trenta minuts per donar resposta a les intervencions que han fet els grups parlamentaris.

La consellera d'Igualtat i Feminisme (Eva Menor Cantador)

Moltes gràcies. Primer, agrair a tots els representants, totes les representants dels grups, les seves aportacions i sobretot el to en aquesta discussió del pressupost. Començaré contestant algunes de les apreciacions que s'han fet per part dels grups.

Començaré per Junts i per la diputada Martínez Portell. És veritat, no tenim majoria. És un fet, no ho podem negar. És veritat, no tenim el mateix model ni vostès ni nosaltres. De fet, hi ha una dada que vostès han posat sobre la taula i que no hi puc estar d'acord: vostès han dit que nosaltres no fem una aposta decidida per les polítiques de gènere perquè no fem una aposta decidida per l'Institut Català de les Dones. Jo vull recordar que, quan vostès governaven, l'Institut Català de les Dones estava en el Departament de Drets Socials, ni tan sols estava en el Departament de Presidència. Sí.

I també m'agradaria corregir alguna de les dades que vostè ha posat sobre la taula. La primera, que dintre dels recursos de l'Institut Català de les Dones..., comentar que hi ha una part important de les despeses que estaven reflectides en el pressupost de l'Institut Català de les Dones que té a veure amb l'acord marc, que té a veure amb el finançament del SIAD, que ja no està dintre de l'Institut Català de les Dones, ha format part del departament. Per tant, la comparació de les magnituds que vostè havia fet..., ens manquen alguns milions d'euros de diferència. No puc estar d'acord en que no apliquem la transversalitat de gènere, quan he acabat la meua presentació amb una diapositiva que parla de que aquesta està monitoritzada de més de 600 milions d'euros. I tampoc comparteixo, que tampoc no sé d'on he tret aquestes dades, el nivell d'execució del pressupost. Perquè a les nostres dades que manegem, que les tinc aquí i que us les puc ensenyar, l'execució del pressupost dels

recursos generals és del noranta per cent i dels recursos generals més recursos finalistes és del vuitanta per cent. Per tant, és del tot incompleta la seva afirmació.

També m'agradaria plantejar, no?, dues afirmacions que ha fet i contrarestar-les. Primer, la que ha fet de «no veiem l'increment més enllà de l'obertura d'algun servei concret de violències». Home, quan nosaltres plantegem i venim aquí dient que obrirem un CIE nou i cinc serveis tècnics de punts de trobada, i dir que això és «obrir algun servei», jo crec que és no conèixer la xarxa. Per tant, no li puc acceptar aquesta afirmació que ha fet. Segon. Vostè ha manifestat també que les polítiques feministes no poden estar desconnectades del teixit productiu. Hi estic absolutament d'acord. Per això proposem el projecte «Més dones, més futur», que no pot tenir més connexió amb el teixit productiu, que són visites escolars, precisament, a empreses. I l'Agenda Catalana de Conciliació i Corresponsabilitat, que l'estem fent amb el teixit productiu. És a dir, estem obrint un procés de consultes a empreses, de diferents mides, de diferents territoris i de diferents sectors productius.

També parlaven de que no hem fet mesures decidides per reduir la bretxa salarial, no?, i que no troben propostes. Jo els hi diré dues propostes concretes que han tingut un impacte directe en la bretxa salarial. Una és l'increment del salari mínim interprofessional, que vostès hi van votar en contra. I la segona és la reforma laboral, que també vostès hi van votar en contra. Per tant, aquestes són dues mesures que impacten de manera directa en la reducció de la bretxa salarial. Això constata que, evidentment, tenim models diferents, que podem contrarestar sense cap tipus de problema en sessions com aquesta.

Diputada Balsera, moltíssimes gràcies per les seves propostes. Agraïm molt la feina feta pel Govern republicà en l'anterior mandat. També la diputada del Partit Popular ha fet esment de l'herència rebuda. I jo em sento molt còmoda amb l'herència que han rebut del seu departament, amb l'impuls de les polítiques feministes que han fet quan governaven. I, per tant, el que vull dir és..., estendre la mà. Seria una pena que no trobessin punts de trobada, perquè tenim un model molt semblant, i hem de reflexionar sobre les prioritats de les negociacions. I manifestar també que nosaltres estem desitjant poder arribar a acords.

La diputada Pajares ha dit una cosa amb la que estic d'acord. És veritat, aquest pressupost no són números, és un reflex d'un programa polític, el nostre, el del Partit Socialistes, del que em sento plenament orgullosa. També em sento còmoda amb l'herència rebuda i l'impuls de molts dels projectes, sobretot aquesta construcció d'una xarxa de resposta. Permeti'm que li corregeixi: no és «agència», és «Agenda» Catalana de Corresponsabilitat i Conciliació. Ho dic perquè vostè ha plantejat que nosaltres estem creant una agència, i el que estem fent és una agenda, que no té res a veure amb la creació d'una agència. I li convido a que, si vol, un dia quedem i li explico en què consisteix aquest projecte de l'agenda.

També m'agradaria comentar, no?, que vostè ha dit que nosaltres tenim molts «xiringuitos» als observatoris. Doncs miri, l'Observatori de la Igualtat no és cap «xiringuito», és un servei que el que fa és mesurar la realitat amb dades concretes. Les analitza amb indicadors concrets, les avalua i el que ens fa és transformar-les política pública concreta. A mi m'agradaria saber quin és el seu model per resoldre les desigualtats. No sé si és aixecant el dit i veure com bufa l'aire, perquè jo crec que per transformar la realitat la primera cosa que hem de fer és conèixer-la, no? I per reduir les desigualtats la primera cosa que hem de fer és mesurar-la. Això és el que fa l'observatori. No és cap «xiringuito».

Vostè, en la seva intervenció, ha criticat, ha fet una descripció, que és lo fàcil, però no ha fet cap proposta. Estic, encara, esperant les propostes del Partit Popular. Però les propostes primer requereixen dues coses: la primera, la voluntat de trobar solució i la segona, el reconeixement del problema. I vostès no tenen ni una cosa ni l'altra. Quan vostès estan negant sistemàticament l'existència de la violència masclista, identificant-la com a violència domèstica o reduint-la a una violència més en els seus acords de govern en les comunitats autònomes, el que estan fent és no reconèixer el problema.

Respecte a les dades de feminicidis, és veritat. Jo coincideixo amb vostè que són unes dades que ens haurien de preocupar molt. Però, miri, dels deu feminicidis d'aquest any, vuit són de comunitats autònomes governades pel Partit Popular. Alguna cosa també haurien de fer per reduir-los.

I respecte a la mutilació genital femenina, perquè és un tema que treuen molt passejar en els plens, a mi m'agradaria dir una cosa amb total rotunditat: a Catalunya, no es produeix *cap* mutilació genital femenina. El nombre de mutilacions genitals femenines a Catalunya és zero. Nosaltres no mirem cap a una altra banda. De fet, nosaltres tenim, dintre de la comissió nacional per a l'abordatge de les violències masclistes, una comissió que treballa, precisament, per evitar la mutilació genital femenina. I les conseqüències d'aquest grup de treball són al que vostè s'ha referit, és que els Mossos d'Esquadra eviten les lesions genitals femenines. I quan les detecten en origen, que és quan es produeixen –o sigui, les nenes se'n van als seus països d'origen i venen ja amb la mutilació feta–, nosaltres tenim tot un servei de salut preparat per recuperar-les i per reparar-les. Perquè tenim un grup de treball que treballa la mutilació genital femenina. I li donaré una dada: hem baixat de tretze a vuit casos i, dels vuit casos, sis s'han evitat. Amb la feina que es fa de prevenció, hem evitat que es poguessin consumir en els seus països d'origen. I dos que s'han produït en els països d'origen els hem detectat i estem tractant les nenes.

I acabo, també, fent esment de la seva intervenció, perquè ens ha deixat claríssim... Jo li agraeixo la seva claredat i honestat, perquè ha acabat la seva intervenció amb la següent frase, que diu molt del que vostès pensen: «Destinin els recursos a lo veritablement important.» Per vostès, el que nosaltres fem per abordar les desigualtats home-dona, per la lluita contra la violència masclista, no és allò veritablement important.

Respecte de la diputada de VOX, dues coses. Tampoc no vull estendre'm. La primera, miri, hi estic d'acord. El que passa és que hi ha un refrany, que em permetran la llicència de dir-lo en castellà, que és «consejos vendo que para mí no tengo», que és quan diu: «Respectin el diner públic. Intentin no gastar tant, com fan les famílies.» La companya del Grup Socialista ja li ha contestat de com no s'ha de gastar el diner públic i ens han quedat dues coses molt clares: la primera, que no entén què significa «transversalitat de gènere» ni «perspectiva de gènere». I, si volen algun dia entendre-ho, doncs, algun dia puc dedicar i destinar temps a explicar-li.

I dos, ens ha quedat molt clar, a nosaltres i a totes les dones de Catalunya, que ho sabran avui, que vostès, que la diputada de VOX, consideren els recursos per a la

lluïta contra la violència masclista; els recursos per incorporar la perspectiva de gènere a la salut, que és salvar vides a les dones; que els recursos per no haver de tenir la responsabilitat en exclusiva de la cura dels nostres fills i les nostres filles, els recursos per incorporar les dones a la ciència i la tecnologia, per vostès són un monument al «despilfarro». Clar, jo crec que és que vostès no saben el que és veritablement «despilfarrar» perquè, si no, no farien el que fan amb els [11.47] euros del pressupost del grup. I volen tornar, sens dubte, a l'escenari de fa cinquanta anys.

Diputada a Segòvia, moltíssimes gràcies per la seva intervenció. Agraïxo sobretot la seva pedagogia. Vostè sempre que té l'oportunitat d'intervenir, després d'algunes intervencions molt incòmodes, ens permet també «gaudir» –li dic entre cometes– d'aquesta pedagogia, que també fer. Li agraïxo molt la responsabilitat del seu grup a l'hora d'arribar a acords amb el nostre grup.

També, contestant a allò que ha comentat de que no hem enumerat cap de les propostes de l'acord, comentar que moltes de les que vostè ha dit, que tenen a veure amb altres departaments..., no hem enumerat cap proposta d'altres departaments, les hem englobat en aquest import de la transversalitat de gènere amb què hem acabat la nostra exposició. I tampoc aquelles que sí que tenen a veure les he mencionat com a propostes del pressupost, però no he fet l'atribució de manera expressa, també, per donar l'oportunitat a que vostè les pogués presentar, perquè eren propostes del seu grup. Però sí que n'he fet menció, són molt importants: la modificació de la Llei 19/2020, l'increment del pressupost de les violències o l'aposta pel racisme immobiliari, que també forma part d'aquest acord que tenim, perquè compartim aquesta necessitat d'abordar-lo d'una manera estructural.

Respecte al CIE digital, és una..., sí que fa aquest recolzament a la resta de serveis, però és veritat que nosaltres tenim voluntat de que aquest servei creixi. De fet, també estem analitzant tota la xarxa de serveis d'abordatge de violències per millorar la resposta.

I respecte del tema de les cures, per nosaltres, igual que per vostès, forma part de l'agenda feminista. Per nosaltres sí que és important. I quan jo parlo de corresponsabilitat, per mi, és un terme molt més ambiciós i transformador. És una

opinió. És veritat que m'agrada posar-lo sobre la taula per explicar, no?, per què nosaltres parlem de conciliació. Per nosaltres, la corresponsabilitat és un terme molt més transformador, que impactarà en les cures, que impactarà en els usos del temps, que impactarà... Perquè nosaltres concebem la corresponsabilitat no només en l'àmbit familiar, sinó una corresponsabilitat institucional, que també hi feia referència a la diputada Castillejos, en l'àmbit de les cures; que estem coordinant-nos amb Drets Socials per incorporar aquesta perspectiva feminista tan necessària en la resta de departaments, també en el Departament de Drets Socials, per fer front al repte de les cures i, per descomptat, lluitar contra la feminització o lluitar contra la precarització de les feines feminitzades.

Responent a la diputada Castillejos i a la pregunta que ha fet, de manera expressa, de que si nosaltres considerem que el nostre pressupost transforma, sota el meu punt de vista, sí. Creiem que un pressupost transformador. Estem també d'acord amb la importància de les cures, estem d'acord amb la reducció de les llistes d'espera dels professionals de la xarxa de violència masclista. De fet, hem incorporat, també, nous serveis, però també hem incorporat un increment del 2,5 per cent dels escandalls de preu per, també, reduir aquesta precarització salarial que en moltes ocasions tenen els

Fitxer 10

professionals que conformen la xarxa. També estem reforçant equips i estabilitzant plantilles. Ho fem de dues maneres. La primera, hem incorporat dintre de l'acord marc reforços d'estructura, permetent que es destinin els recursos a capítol I per reforçar les estructures també dels serveis integrals d'atenció a les dones dels departaments d'Igualtat i Feminismes dels ajuntaments. També amb un increment del nou per cent en el capítol I per estabilitzar plantilles.

Ha preguntat també per les mesures de prevenció, quines són de prevenció i quines són de reacció en l'àmbit de les violències masclistes. La distribució està en noranta per cent mesures d'atenció, deu per cent mesures de prevenció. I respecte al tema de la dada concreta sobre quants recursos destinem als habitatges d'emergència, són 9 milions.

Respecte de les inspeccions dels plans, del compliment dels plans d'igualtat, nosaltres som molt conscients que tenim un repte molt important per tirar endavant amb el compliment dels plans d'igualtat. Hem fet acords. Estem treballant amb els sindicats per aconseguir que veritablement s'aprovin en els processos de negociació i que arribin a les empreses més petites. Posem en marxa una línia de subvencions per a empreses de menys de cinquanta treballadors que no tenen l'obligació de tenir els plans d'igualtat perquè puguin tenir-los i estem treballant també per millorar el seu compliment i la seva aprovació.

Respecte de... Estic repassant, que crec que he contestat tot. I acabo amb el grup socialista. Moltíssimes gràcies per les seves paraules, pel suport al pressupost del Govern, per fer explícit el seu compromís amb les polítiques feministes, amb la igualtat. Un compromís que no és d'ara, que és un compromís històric que ha transformat la vida de moltes dones des de l'inici de la democràcia fins aquí, que han impulsat modificacions normatives transformadores, com la llei de paritat. I agafo el fil per explicar perquè són importants les modificacions normatives com la llei de paritat. Mirin, avui tots els grups representats en aquest Parlament tenen dones, perquè tenen l'obligació de tenir-les perquè tenim una llei de paritat que així ho estableix. Però no tots els grups les tenim en la mateixa proporció. I això també diu molt de l'aposta per les dones que tenim els grups parlamentaris. Mentre que el nostre grup és paritari cent per cent, existeixen grups que només tenen tres dones. Això sent obligatori. No sé què passaria en aquest grup si no tingués una obligació legal de tenir dones. Jo crec que no entendríem cap.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, consellera. Doncs ara obriríem un nou torn perquè els grups parlamentaris puguin formular preguntes o aclariments. I començaríem pel Grup Parlamentari de Junts per un temps màxim de cinc minuts. I té la paraula la diputada Laura Martínez Portell.

Laura Martínez Portell

Moltes gràcies, presidenta. Consellera, les dades d'execució que he esmentat surten als informes mensuals d'execució que publica el portal Gencat. I ja li he dit que eren

a 30 de novembre, que són les darreres que estan publicades. Si vostès tenen fins al 31 de desembre, aquestes no estaven publicades, però ja li he dit quan feia la intervenció.

També dir-li que, mentre jo vaig ser presidenta de l'Institut Català de les Dones, l'Institut Català de les Dones penjava de Presidència, no de Serveis socials, com ha dit, i d'una manera molt similar a la que tenia el govern socialista d'aquell moment, que penjava..., que depenia de la vicepresidenta Carmen Calvo en aquell moment. No podem comparar pomes amb peres. No podem comparar una època amb una altra perquè és evident, i gràcies a totes les que som aquí i les que ens han precedit, que les polítiques feministes han avançat en el temps. No anirem a comparar si les nostres mares podien o no obrir un compte bancari, perquè crec que està fora de lloc. S'ha avançat. Evidentment que sí. Només faltaria que no fos així.

Miri, la igualtat efectiva exigeix tres condicions: autonomia econòmica real, serveis públics forts i recursos suficients i estables. Sense un model productiu que generi ocupació de qualitat, i quan parlo de model productiu no em refereixo a visites escolars, em refereixo al model productiu real. Si no genera ocupació de qualitat, no hi haurà aquesta autonomia real. Sense un finançament just, no hi haurà recursos suficients i sense estabilitat política, no hi haurà planificació estratègica. Les polítiques contra les violències masclistes, les polítiques LGTBI i les de cures i corresponsabilitat requereixen continuïtat, múscul i pressupost sostingut. No podem dependre de marges estrets ni de conjuntures puntuals. I tampoc poden quedar reduïdes a un departament. Han de ser transversals, com li he dit, 600 milions d'euros que diu que estan a la transversalitat, però que no ha detallat en cap moment. I, consellera, és la seva responsabilitat també realment vigilar per aquesta perspectiva de gènere global del Departament i no únicament el seu. Crec que és el seu departament qui ho assumeix i, per tant, doncs una mica de pinzellada d'aquests 600 milions també estaria bé.

La pregunta que ens hem de fer és si aquest pressupost converteix realment aquesta igualtat en un eix estructural de govern o si continua sent una política sectorial més. Un pressupost defineix el rumb d'un país i el que avui tenim a sobre la taula és un pressupost que arriba tard, que neix sense la majoria sòlida, que incrementa la

pressió fiscal sense corregir l'infrafinançament, que no resol els dèficits estructurals acumulats i que no planteja una transformació econòmica profunda. I en l'àmbit que ens ocupa, un pressupost que incrementa partides, sí, però que no acaba de garantir l'estabilitat estructural que les polítiques d'igualtat necessiten.

I em preocupa, consellera, quan m'ha dit lo de l'ICD, que ha perdut 6 milions perquè l'acord marc passa al departament de Feminismes. Perquè llavors pregunto: quan diu que pugen 16 milions, hem de restar aquests milions que hi ha, però aquests 6 milions que provenien de l'ICD? És un dubte que m'ha sorgit en el moment i que, per tant, li trasllado.

La igualtat no és només una línia pressupostària. És una aposta de país i aquesta aposta exigeix ambició econòmica, sobirania financera i voluntat política real. Sense prosperitat compartida, no hi haurà igualtat real. Sense recursos suficients, no hi haurà polítiques transformadores i sense estabilitat, no hi haurà els resultats que prometen. Per això, des del nostre grup no podem avalar uns comptes que no responen a l'ambició que a Catalunya necessiten, ni al compromís estructural que la igualtat mereix. La igualtat de gènere, la lluita LGTBI, l'antiracisme no són compartiments estancs, perquè aquests tres aliments depenen d'un model econòmic que generi oportunitats, uns serveis públics sòlids i un finançament suficient. Si no transformem el model productiu, la precarietat continuarà afectant especialment les dones, les persones migrades i el col·lectiu LGTBI. Si no combatem la pressió fiscal desproporcionada sobre les rendes del treball, les famílies vulnerables seguiran assumint el pes. I si no corregim l'infrafinançament estructural, les polítiques de drets sempre competiran pels recursos escassos.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara seria el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana i té la paraula la diputada Ana Balsera i Marín.

Ana Balsera i Marín

Gràcies, presidenta. Gràcies, consellera, pel to. Si he sigut breu al primer torn, imagini ara. Ja saben, des d'Esquerra Republicana, també mà estesa, però no ens

asseurem a negociar aquests pressupostos fins que estigui la condició de les garanties pel compliment de l'IRPF, la recaptació de l'IRPF. Els acords s'han de complir i així fem bona política. Per tant, tenim encara per davant setze dies. Esperem que es solucioni des de Madrid amb la pressió que estic segura que faran al PSOE i a la ministra Montero, perquè hi puguin haver les garanties suficients i Catalunya pugui tenir uns pressupostos que siguin negociats amb Esquerra Republicana.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara seria el torn del Grup Parlamentari del Partit Popular i té la paraula la diputada Belén Pajares Ribas.

M. Belén Pajares Ribas

Gràcies, senyora presidenta. Miri, senyora consellera, lecciones de igualdad y feminismo, ni una, ni una, porque está hablando con una diputada del Partido Popular, el partido que aprobó el Pacto de Estado contra la violencia de género en el año 2017, que era una clarísima declaración de intenciones y, además, estaba dotado económicamente. Y a Cataluña, gracias a este pacto, han llegado, desde el año 2018, 80 millones de euros.

Lecciones de paridad, tampoco, tampoco. Somos el partido que nombro a la primera mujer presidenta del Congreso de los Diputados, a la primera mujer presidenta del Senado, a la primera presidenta de una comunidad autónoma, doña Esperanza Aguirre, que además aprobó la primera ley integral contra la violencia de género autonómica en el año 2005, antes que en Cataluña, que siempre presumimos de ser tan pioneros, a la primera presidenta de la Federación Española de Municipios y Provincias. Las nombró todas el presidente José María Aznar.

Y señora Díaz, le exijo que retire esas acusaciones tan graves e infundadas que ha hecho sobre el presidente Aznar. Retire lo que ha dicho, por favor.

Y en la actualidad, señorías, gobernamos en casi todas las comunidades autónomas, once comunidades autónomas más las dos ciudades. ¡Oiga! Y cuatro autonomías gobiernan mujeres, las presiden, mujeres del Partido Popular:

Cantabria, Extremadura, Madrid, Baleares. Gobernamos en muchísimas ciudades y municipios, grandes municipios como Valencia y pequeños como Monistrol de Montserrat, la señora Núria Carreras. ¡Oiga! Hechos y no palabras, que es un eslogan que ustedes utilizaron en una campaña electoral hace muchos años.

Y me habla del Observatorio de la Igualdad, pero ¿de qué me está hablando, *consellera*? El gobierno de la desigualdad es el suyo, el suyo, el del Tito Bern, el de Koldo y Ábalos, el de Salazar, el de las saunas de Sabiñano y suma y sigue y no puedo continuar porque me quedaré sin tiempo.

Mire, les falta autocrítica y les sobra autocomplacencia. Sus conductas antifeministas, que son las conductas de la izquierda, son las que nos han llevado a que los jóvenes no crean en la igualdad y, como usted misma ha dicho, se han radicalizado. Y que las chicas jóvenes tengan miedo a todo, incluido a los hombres. Mire, el feminismo de verdad no va de enfrentar a las mujeres contra los hombres. El feminismo va de defender la igualdad real entre hombres y mujeres. Y ustedes esto ni lo han hecho ni lo saben hacer. O sea, lecciones, ni una.

Y me parece una falta de respeto que se refiera a las mutilaciones genitales femeninas y a las denuncias que hacemos los grupos de la oposición, que hace el Partido Popular, como sacamos a pasear las mutilaciones genitales femeninas. Oiga, los casos de ablaciones y de matrimonios forzosos existen y si hay de denunciarlos, lo haremos y lo seguiremos haciendo, por mucho que ustedes digan. Y revise mi intervención, *consellera*, verá que las claves que le he propuesto respecto a su departamento son muy claras. No tergiversar mis palabras.

Y acabo, señora presidenta, porque he notado cierto tono –utilizaré unas palabras que les gustan, una palabra que le gusta mucho– que es el micromaschismo, disfrazado de pedagogía, respecto a cómo funcionan los presupuestos que ha hecho la señora Segovia, la diputada Segovia, ¿no? Mire, la diputada que le habla conoce muy bien cómo funciona el proyecto de presupuestos de la Generalitat. He sido ponente durante muchos años, incluida la ley de acompañamiento y, por supuesto, la conozco muy bien a nivel político y también a nivel técnico. Y ya le digo que, si no consiguen aprobar los presupuestos, no volveremos al 2003. A lo que se ha de volver es a elecciones. Pasa que como ustedes están acostumbrados a que en

España, su Pedro Sánchez gobierna desde hace un montón de años sin presupuestos, pues se piensan que todo el monte es orégano.

Y, señora *consellera*, le vuelvo a repetir, le vuelvo a repetir: lecciones del Partido Socialista con todo lo que estamos viviendo, ni una. Y de comunes, con sus casos Errejón, etcétera, tampoco.

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara seria el torn del grup parlamentari de VOX i té la paraula la diputada Júlia Calvet i Puig.

Júlia Calvet Puig

Gràcies, presidenta. Bueno, en primer lugar, a la diputada del Partido Socialista y a la *consellera* decirles que nosotros tenemos nuestras cuentas en regla. Ustedes aún tienen que explicarnos qué han hecho con el más de un millón que desvían al partido para eludir la fiscalización de la auditoría. ¿Tienen muchas más jéssicas en Cataluña? Igual para alguna fiesta en algún parador, explíquenoslo. Mire, lecciones de un partido que ha desviado el dinero para infraestructuras y servicios públicos en colocar amantes y pegarse fiestas, ni una. O sea, que tranquilícese.

Seguimos, señora *consellera*, usted dice, ¿no?, que el Departamento de Igualdad es imprescindible, que por eso aumentan el presupuesto. También ha hecho una oda de lo que hemos dicho y no sé qué, no sé cuántos. Entonces yo me pregunto, al igual que lo hacen los catalanes, si, por ejemplo, en diez años los distintos *governos* de la Generalitat han ido aumentando el presupuesto de esta consejería. Entonces digo yo que se deberían ver algunos resultados, ¿no? Pues vamos a ver qué ha pasado con el número de violaciones: 2016, 336 violaciones; 2025, 1794 violaciones. Es decir, estamos hablando de que las violaciones han incrementa un cuatrocientos por cien en tan solo una década. Cataluña en 2025 fue la región en la que más agresiones sexuales con penetración se registraron. Las cuatro provincias catalanas, las cuatro, lideran el número de violaciones en toda España, es decir, un fracaso rotundo. Millones de euros de los catalanes en campañas y en chorradas y luego, tirados a la basura.

¿Por qué? Porque ustedes no parten de la realidad para hacer política, todo lo contrario. Hacen política ignorando la realidad, abstrayéndose de esta realidad. Pero la realidad sigue ahí, por mucho que despilfarren, por muchos millones que despilfarren. ¿Y cuál es la realidad? Pues que la invasión migratoria, que llevan

Fitxer 11

ustedes promoviendo se ha convertido en la principal amenaza para la seguridad y la integridad de las mujeres. Porque si se importa a cientos de miles de personas procedentes de países donde se degrada a las mujeres, estas tradiciones se importan y se trasladan a nuestros barrios y a nuestras calles. Por eso, en Cataluña cada vez hay más violaciones, hay más mujeres con miedo a salir por ciertas calles y a ciertas horas. Y hay más casos de mutilación genital femenina y matrimonios forzosos.

Porque usted ha mentido deliberadamente cuando ha dicho que no hay mutilaciones genitales femeninas. Porque, mire, le voy a dar un dato: en la última década, 141 casos en menores que viven en Cataluña han sufrido mutilaciones genitales; por tanto, ha mentido, y usted lo sabe.

Después, según el balance de seguridad y actividad policial del 2024, de los Mossos d'Esquadra, el cincuenta y uno por ciento de los detenidos por delitos contra la libertad sexual son extranjeros, pese a representar tan solo el dieciocho por ciento de la población en Cataluña y sin contar los nacionalizados por el Partido Popular y por el Partido Socialista. Y más del ochenta por ciento de presos condenados por violación en Cataluña tienen nacionalidad extranjera. En estos momentos, tenemos a más de cuatrocientos presos extranjeros que cumplen pena en las cárceles catalanas por diferentes delitos contra la libertad sexual. Y estos son sus datos; no son los míos.

Por eso me he entretenido en buscar cuántas veces salían las siguientes palabras en la memoria de programas presupuestarios del Departament d'Igualtat i Feminisme. Vamos a ver: «integrisme islàmic», cero; «gihadisme», cero; «islamisme», cero; «vel integral», cero; ablaciones genitales, cero; «matrimonis forçosos», cero. No hay nada de todo esto en sus presupuestos, nada que mencione

esta realidad, la realidad que vivimos los catalanes, sobre todo las mujeres. Una realidad que los catalanes observamos con preocupación como avanza todos los días en todos nuestros barrios y que ustedes, además, premeditadamente se niegan a reconocer.

Mire, ni una sola referencia al impacto de la inmigración masiva en el incremento brutal de las violaciones. Ni una sola mención a la amenaza que representa el avance del islamismo para los derechos de las mujeres. Ni una sola estrategia dirigida a facilitar la deportación de los agresores sexuales extranjeros a sus países para que no puedan seguir haciendo daño aquí. Nada, cero patatero, ni uno ni nada de todo esto. Es decir, no ponen el foco ni destinan recursos a las líneas de actuación que de verdad ayudarían a garantizar el respeto a los derechos de las mujeres y, en general, de todos los catalanes.

Por tanto, yo es que le seré muy clara: dejen de vender propaganda de su chiringuito de *conselleria* y empiecen a deportar a los miserables que vienen a por nosotras. Por tanto, menos departamentos como el suyo y más billetes de vuelta.

Muchas gracias.

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara seria el torn del Grup Parlamentari dels Comuns, però m'ha comentat de fer un canvi, perquè la diputada de la CUP ha de marxar a una altra comissió, llavors, donaria el torn de paraula a la diputada Pilar Castillejo.

Maria Pilar Castillejo Medina

Sí; moltes gràcies. Abans de contestar la consellera, sí que m'agradaria dir que, afortunadament, les polítiques d'immigració d'aquest país es basen en drets i no en aquesta separació i en aquest odi que expulsa VOX cada vegada que obre la boca. I, per tant, congratulem-nos que no siguin ells una majoria en aquest país i que no siguin les seves polítiques les que determinin com integrem les persones que es converteixen en nous catalans a les nostres ciutats.

Consellera, em deia vostè que pensava que el seu és un pressupost que sí que és transformador. Nosaltres creiem que aquí és on tenim el debat de fons, el debat polític de fons pel que fa als pressupostos, perquè des de la CUP interpretem que la

desigualtat que vivim les dones és el resultat d'un sistema econòmic i d'un sistema social que continuen organitzant la societat sobre la base de la divisió sexual del treball, la precarietat i l'explotació del treball de cures. I per això, quan parlem de pressupostos feministes, no parlem només de polítiques d'igualtat, sinó que en realitat nosaltres estem parlant del model del país que estem construint.

Nosaltres, ja ho hem dit diverses vegades, defensem un feminisme de classe, un feminisme que entén que la lluita per l'alliberament de les dones està íntimament vinculada a la lluita per l'alliberament del conjunt de la classe treballadora. Perquè les desigualtats de gènere no es poden diferenciar, no es poden separar de les desigualtats de classe, de raça o d'origen. I per això mateix creiem que el feminisme només és transformador si és capaç de qüestionar les estructures econòmiques i les estructures socials que sostenen aquestes desigualtats.

És cert que el feminisme hem aconseguit molts avenços últimament, els darrers anys, gràcies sobretot a un moviment que s'ha organitzat a cada barri, a cada poble i als espais de treball. És cert que moltes demandes han estat incorporades, però només de manera parcial, sense tocar les estructures de fons. I creiem que aquest justament és el límit d'aquestes polítiques socioliberal, incorporar el llenguatge del feminisme sense transformar el sistema que produeix la desigualtat.

Per això creiem que un pressupost feminista per al país hauria de fer tres coses molt clares. Primer, situar les cures al centre de l'organització social i econòmica no com una responsabilitat privada de les dones, sinó com una responsabilitat pública i col·lectiva.

Segon, garantir una autonomia econòmica real per a les dones. Això vol dir combatre la precarietat laboral, la bretxa salarial i la feminització de la pobresa.

I tercer, reforçar la lluita contra totes les formes de violència masclista, entenent-les com el que són, una expressió extrema d'una violència estructural que travessa les condicions materials de vida de moltes dones.

I la veritat és que això, a més a més, en un context polític que no podem ignorar i que es fa evident també amb les intervencions que tenim en aquesta comissió. Perquè avui l'extrema dreta està construint un projecte polític precisament atacant el feminisme. Això no és una casualitat, sinó que ho fa perquè el feminisme

qüestiona aquestes jerarquies de gènere, de classe i de poder sobre les que es construeix el projecte de l'extrema dreta.

Davant d'aquesta ofensiva reaccionària, la resposta en cap cas ha de ser ni moderada ni de retrocés, sinó que ha de ser més drets, més justícia social, més feminisme i cohesió social per a tothom.

Per això, des de la CUP continuarem treballant perquè aquestes polítiques públiques del país avancin cap a un model que posi al centre la reproducció de la vida, el benestar col·lectiu i la satisfacció de les necessitats socials. Perquè creiem en un feminisme no només com una política sectorial, sinó com una proposta de transformació profunda de la societat i del model econòmic que la sustenta.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara sí, seria el torn del Grup Parlamentari dels Comuns, i té la paraula la diputada Susanna Segovia.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, presidenta. Consellera, gràcies per la resposta, també pel reconeixement, tot i que aquesta pedagogia sembla que no és tan ben rebuda per part de tothom.

Jo crec que és important destacar el tema dels habitatges per a les víctimes de violència masclista, que també ho tenim a l'acord, ampliar aquests habitatges, però no només ampliar, sinó garantir que estan als llocs on resideixen les víctimes de violència masclista. Perquè un dels problemes que tenim és que quan se'ls atorga un habitatge moltes vegades és lluny de casa seva, lluny de la feina, lluny del seu entorn social i familiar. I això fa molt difícil sortir de la situació de violència i fer un procés de reparació com cal.

Que creiem que també ha faltat una mica més d'èmfasi en els temes de coeducació, que és una de les qüestions també transversals i fonamentals, i que creiem que el Departament d'Educació segueix sense ser tan pioner com hauria de ser en aquestes matèries i que segueix avaluant i pensant com fer aquesta coeducació. Que la formació dels treballadors i les treballadores públiques en temes de LGTBI-

fòbia és obligatòria per llei i ho serà també quan aprovem la reforma de la llei de violència masclista que estem treballant.

Acaben demanant per part de tothom, de les forces d'esquerreres d'aquest país, com a mínim, que realment volen que la gent noti a casa seva que és tenir aquests pressupostos, que arribin a un acord. Jo crec que per responsabilitat de tothom, per responsabilitat de les forces progressistes que vam donar suport al Govern del president Illa, de totes, és necessari aquest acord i no podem permetre'ns una vegada més no ser capaços de donar resposta –i ens incloem tots tres en aquest cas i totes aquelles forces que vulguin sumar-s'hi.

I hi ha risc de pecar de pedagogia. A la diputada del Partit Popular, senyora Pajares, «mansplaining» és directament la traducció d'un home que fa una explicació sobre una dona. Jo crec que potser l'aportació que pot fer el seu grup parlamentari en aquesta comissió i en les polítiques d'igualtat és crear el concepte «womansplaining», que també estaria bé que el comencem a fer servir.

Però crec que, a més a més, no ha entès que el comentari no era per a vostè. Vull dir que em sap greu que s'hagi donat per al·ludida, però jo li estava explicant a la diputada de VOX i li estava comentant a la diputada de Junts per Catalunya quan havia parlat de la diferència del pressupost del Parlament amb el 2023..., amb el 2025. Vull dir que no pretenia en cap cas ser això, senzillament estava explicant una cosa que s'estava obviat en algunes de les intervencions que estaven posant-se sobre la taula.

Els joves no rebutgen el feminisme perquè el feminisme ha anat massa lluny. Els joves rebutgen el feminisme perquè hi ha una via lliure i un camp lliure per tots aquells *influencers* i youtubers i twitters i d'Instagram i de TikTok de la dreta i de la ultradreta a qui ningú posa límit i fre als seus *bulos*. Són els principals responsables de la violència digital masclista. Però és que, a més a més, ja han deixat només les xarxes i estan començant a agredir periodistes al carrer, com vam veure amb la periodista Sara Santa Eulàlia, a la qual volem traslladar des d'aquí tot el nostre suport i reconeixement, que va ser agredida al carrer per un *influencer* de la ultradreta com és el senyor Quiles.

Per tant, crec que val la pena que precisem claríssimament. I sí que li demanem, consellera, que en aquesta política d'enfortir el combat de la violència digital tingui en compte aquestes *fake news* i aquesta violència, i que realment siguin actius i siguin decisius.

I una qüestió més: les ablacions i els matrimonis forçats estan a la llei catalana de violència masclista, estan reconeguts com una violència masclista. Per tant, cada vegada que trobin violència masclista a la memòria de pressupostos i a la llei de mesures, estem parlant d'ablacions i de matrimonis forçosos. Les dones que pateixen matrimonis forçosos i les dones que hagin pogut patir una ablació o un intent d'ablació són víctimes reconegudes per la llei de violència masclista i tenen dret i accés a totes les indemnitzacions previstes a la llei, que n'hi han unes quantes. Per tant, sí que existeixen polítiques actives, no només de prevenció, sinó també de reparació d'aquelles dones que ho pateixen.

I en això, consellera, no tenim cap problema a demanar-li mà dura, ser ferma. Les ablacions i els matrimonis forçats són violència masclista i, per tant, cal actuar amb tota la contundència com es fa amb qualsevol altre tipus de violència masclista.

I en tot cas, això de que surti el *comodín* d'Errejón cada vegada, jo els recordo que el senyor Rajoy està a casa seva, no està ocupant un escó del Grup Parlamentari de Sumar al Congrés. No és el mateix que els diputats de VOX que tenen sentència ferma sobre violència masclista. I també els recordo que ha sigut la senyora Guardiola qui ha dit que el seu feminisme és el feminisme de VOX, per tant, deu ser el feminisme de qui permet que condemnats per violència masclista segueixin com a diputats.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. I al no haver-hi presència del Grup Mixt, doncs, passàrem a la darrera intervenció del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. I té la paraula la diputada Elena Díaz Torrevejo.

Elena Díaz Torrevejo

Moltes gràcies, presidenta. Bé, senyora Pajares, a veure, ser dona no va implícit amb ser feminista. Llavors, vostès han pogut incorporar moltíssimes dones, desenes, centenars, milers de dones als organismes i administracions que vostès vulguin, però si aquestes dones no són feministes o si l'arrel del seu partit o les polítiques públiques que destina el seu partit no són feministes, doncs, la veritat, això no serveix absolutament per a res al moviment feminista.

I jo li pregunto –i li ha comentat la diputada Segovia–, per vostès VOX és un partit feminista? Ho és? Perquè li recordo les paraules de la senyora Guardiola que se sentia còmode amb el feminisme de VOX. Llavors, aquest és el feminisme que representa el seu partit, el que defensa la senyora Guardiola, que diu que VOX..., que està còmoda amb el feminisme que defensa VOX? No sé.

A mi no m'ha de convèncer, perquè jo ho tinc molt clar des de ja fa molt de temps, però potser a la ciutadania sí que li hauria d'aclarir amb quin feminisme és amb el que el seu partit se sent còmode o que defensa, no?, per molts pactes d'estat que vostès hagin signat fa ja molts anys, però sembla que de tot això ja s'han oblidat.

I sobre les afirmacions que he fet o els comentaris que ha fet sobre els papers d'Epstein. Li diré, mira, uns titulars: «Los documentos de Epstein recogen un pago de 1.050 dólares al nombre de José María Aznar.» Y el entorno del expresidente asegura, evidentemente, que no lo conoce. Otro: «Los Aznar en los archivos Epstein. El escándalo salpica a la familia, que niega toda conexión con el famoso pederasta.» Otro: «Presidente Aznar, complejo de la Moncloa. Los archivos de Epstein incluyen recibos de dos envíos a José María Aznar.» Otro: «Aznar, Ana Botella, su hijo y su yerno aparecen en los archivos de Epstein, envíos a Moncloa y teléfonos en su agenda.» Otro: «Aznar recibió dos paquetes de Epstein. Un envío desde Nueva York se produjo cuando el político madrileño todavía era presidente del Gobierno, mientras que el segundo llegó dos meses después de su salida de la Moncloa.»

Això són articles de mitjans com *El Mundo*, *El País*, *La Vanguardia*. No m'ho estic inventant jo. (*Veus de fons.*) Si això es demostra que no és veritat, jo retiraré les paraules que he dit, però jo m'he fet ressò d'uns quants articles i notícies dels mitjans de comunicació rigorosos i seriosos, no els pseudomitjans de comunicació que a vostès tant els agraden...

La presidenta

Si us plau, respectem els torns de paraula.

Elena Díaz Torrevejano

...esmentar.

Després, una altra qüestió, a la diputada de VOX, sobre el traspàs dels fons que el meu grup parlamentari fa del grup al partit, una pràctica que no només realitza al meu grup parlamentari, o sigui que és una pràctica que realitza pràcticament la totalitat de grups parlamentaris d'aquesta cambra. I que, a més, m'explica on està la il·legalitat? Perquè es permet, es permet, o sigui, els grups parlamentaris poden transferir imports als partits polítics. Perquè, a més, amb tot el meu respecte a l'Oïdoria de Comptes, que no [#]

Fitxer 12

fiscalitzar el que es traspassa al partit. Sap qui ho fiscalitza? El Tribunal de Cuentas. Que, amb tot el meu respecte a l'Oïdoria, crec que una mica més, no sé, de pes té, que l'Oïdoria de Comptes. Ja em buscarà aquells punts on el Tribunal de Comptes ha trobat incongruències, irregularitats o il·legalitats als comptes del meu partit.

Ara ja sí, consellera, torno als pressupostos. I m'agradaria, en aquest minut i mig que em queda, fer sobretot ressò de una qüestió, que és el pacte nacional contra els discursos d'odi, crec que més important que mai, no? Crec que aquest pacte que estan treballant no és cap exageració. De fet, nosaltres considerem que és una eina de defensa totalment democràtica. Ho veiem: la polarització, la desinformació i l'augment dels discursos que qüestionen drets fonamentals són una realitat que afecta moltes democràcies d'Europa i d'arreu del món, com veiem recentment. Davant d'això, aquests pressupostos doncs reforcen les polítiques de prevenció, sensibilització i defensa dels drets humans, així com l'impuls d'aquest pacte nacional, que celebren que, a més, els grups parlamentaris puguem seguir treballant, perquè la convivència democràtica també es construeix des del conjunt de les institucions i administracions.

I, finalment, volia destacar la transversalitat, que vostè també ha comentat, perquè la transformació feminista no és patrimoni exclusiu d'un únic departament; com vostè deia, és una mirada que ha d'impregnar el conjunt de l'acció de govern. Per això és rellevant que centenars d'actuacions pressupostàries de la resta i del conjunt del Govern incorporin aquesta perspectiva de gènere i que diversos..., o el conjunt, millor dit, del Govern de la Generalitat contribueixi a aquesta transformació estructural.

Moltes gràcies per la seva presentació. I ho deixo aquí, que se m'ha acabat el temps.

M. Belén Pajares Ribas

Senyora presidenta, yo quiero pedir la palabra por unas alusiones muy directas.

La presidenta

És respecte als pressupostos o...?

M. Belén Pajares Ribas

Bueno...

La presidenta

Bé; crec que durant tota la... No pot tenir el torn de paraula. Durant tota la comissió tots els grups parlamentaris han fet referència a altres temes que no tenien..., en els pressupostos, no ha sigut únicament un grup. Llavors, per això..., o sigui, no obrirem un torn de paraula per aquest motiu. Ho sento, diputada.

Ara seria el torn de la consellera per donar resposta doncs a les últimes qüestions que s'han plantejat.

La consellera d'Igualtat i Feminisme (Eva Menor Cantador)

Moltes gràcies. Passaré a contestar algunes de les preguntes que se m'han fet i a donar opinió sobre algunes qüestions que he sentit.

Primer, m'agradaria, a la diputada Martínez Portell, fer-li un plantejament alternatiu al que vostè ha fet sobre el tema de com s'aconsegueix la igualtat efectiva. Vostè ha comentat que la igualtat efectiva requereix que el model productiu generi ocupació de qualitat. És una condició necessària, però no imprescindible, perquè si a aquesta ocupació de qualitat que genera el model productiu no aconseguim la incorporació de les dones, això no té cap tipus d'impacte en la igualtat efectiva. Per tant, nosaltres

el que fem és incorporar polítiques públiques actives per aconseguir que aquestes dones arribin a aquesta ocupació de qualitat que en aquest cas s'està generant des del sector tecnològic. I, també, no només això, sinó també garantint que l'ocupació de qualitat arribi a tot el model productiu, també al que està feminitzat, i això també és en el que estem treballant.

Ha comentat, o ha preguntat, que no havia concretat, no?, aquests 601 milions d'euros, no?, en quines polítiques es materialitzen. Li posaré alguns exemples dels departaments que més recursos mobilitzen: al Departament d'Educació i Formació Professional són 162,7 milions; al Departament de Drets Socials i Inclusió, 102,8, o al Departament de Salut, 67,7 milions d'euros. Això està en l'informe de perspectiva de gènere, que conté el projecte de pressupostos, que, si vol, el pot analitzar.

Plantejava si era un eix estructural del Govern, la transversalitat de gènere i la igualtat efectiva. Jo li dic que sí. I li posaré un exemple que acredita que, sense disposar de pressupost, amb el pressupost del 2023 més les incorporacions de crèdit, l'any passat, el 8 de març de l'any passat, vam aprovar cinquanta mesures, que eren mesures de legislatura, que puc anunciar que el noranta per cent d'aquestes mesures, que eren interdepartamentals, estan iniciades i el seixanta-vuit per cent estan avançades o ja executades. Per tant, aquestes dades també són una prova més del compromís del Govern amb la igualtat efectiva, de tot el Govern, del conjunt del Govern.

Ben agafat el plantejament del tema de l'acord marc. L'acord marc, la part de l'ICD sí que està incorporada a la Direcció General de Violències. Per tant, sí, aquests diners estan incorporats en aquest increment pressupostari.

Respecte del Partit Popular, dir que celebro molt la seva defensa aferrissada del feminisme. De veritat, i ho dic de veritat. Defenso molt aquesta intervenció defensant de manera tan ferma la igualtat i el feminisme. Tant de bo l'aprovació del *pacto de estado* es tradueixi en l'aprovació del pacte català i que la seva postura aquí a Catalunya sigui la mateixa que vam tenir i aprovin aquest instrument de lluita contra la violència masclista. Però permeti'm que li digui que, home, de lliçons d'igualtat algunes en podem donar, eh?, humilment. Hi han algunes modificacions normatives importants, transcendents, molt transformadores: la llei d'igualtat, la llei integral

contra la violència masclista, la llei de paritat, la despenalització de l'adulteri, el matrimoni civil, el divorci... Bé, en fi, són exemples, eh?, del compromís d'alguns..., històrics.

Jo no entraré al debat aquest de quina és la violència masclista més important, si la que cometen els nostres companys de partit o des de l'altre partit. Jo el que sí que dic és que constato –constato– amb molta pena que, quan no tenen arguments, sempre tiren del relat de sempre, quan no tenen arguments per contrarestar. Però jo li he demanat que fes propostes concretes, i en la seva rèplica no n'ha fet cap, cap ni una. (*Veus de fons.*) Cap ni una, de proposta concreta. Ni en la primera. Cap ni una. Revisi's la seva intervenció i veurà que no hi ha cap proposta concreta, cap.

Respecte de la intervenció de la diputada Calvet, fan lo mateix: quan ja no tenen arguments, treuen els seus mantres. Sempre utilitzen el feminisme per defensar la seva xenofòbia. Ja ens hi tenen acostumats. Només els importen els drets de les dones per defensar la seva xenofòbia.

Respecte al tema de la mutilació genital femenina, jo no la nego i la combato. El que sí que dic és que no es produeixen a Espanya, i això ho torno a afirmar. I vostès, cada cop que diuen que es produeixen a Espanya, jo dic que això no és veritat. Nosaltres tenim un grup de treball que l'està prevenint, i això es tradueix en una prevenció radical. I, miri, a vostès, que fan referència a aquest tema per justificar els perills de les onades migratòries, els hi dic que les persones migrades en aquest país són més d'1 milió i mig de persones. Els casos de mutilació genital femenina han estat vuit: sis d'evitats i dos de consumats. Un milió i mig de persones, dos fets consumats. Que són molt greus, que és violència masclista i, com bé diu la diputada Segovia, està incorporada a la nostra llei i lluitarem per evitar-la. Però no és el problema de la violència masclista, perquè tenim més de tretze mil dones –més de tretze mil dones– ateses en els serveis integrals especialitzats que vostès volen eliminar eliminant la meua conselleria, i això és una realitat. Vostès defensen..., per un cas que representa un tant per cent molt petit volen eliminar tot un servei que dona resposta a tretze mil persones d'aquest país.

Respecte de la resta de grups, tant CUP com Comuns, agraeixo molt la seva defensa de les polítiques d'aquest departament i, per tant, em sumo a les paraules de la

diputada Segovia de que, si tan important són aquestes polítiques, hauríem de tenir pressupostos. I, per tant, convido els grups que defensen aquestes polítiques a la seva aprovació, perquè, si no, tornarem enrere i perdrem més de 17 milions en la lluita per la igualtat.

Parlant de coeducació, nosaltres estem treballant per enfortir –ho he comentat també en la meua explicació– la xarxa de treball de professionals d'igualtat que tenen incorporada aquesta competència i en el desplegament d'un tècnic per vegueria per fer polítiques de coeducació, específicament, i per poder sumar-se al que ja està fent el Departament d'Educació. I, per tant, necessitem acords pressupostaris.

Em nego a defensar la violència masclista, vingui d'on vingui, tampoc la del nostre partit. Hem condemnat sempre la violència exercida pels nostres companys. Els hem expulsat del partit i estem posant mesures preventives. Per tant, no sentiran de la meua boca utilitzar les violències masclistes per posar en evidència el comportament dels companys, perquè, malauradament, de masclistes n'hi ha a tot arreu. El que sí que poso en evidència és el posicionament de cadascun dels grups polítics per afrontar-la. I quan un titlla el Departament d'Igualtat i Feminismes i el desenvolupament de les seves polítiques de «xiringuito», de *despilfarro* o de que no serveix per a res, el que estan negant és la lluita contra la violència masclista, i això és el que és veritablement important.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, consellera. Doncs ara donaríem per finalitzada aquesta compareixença. I sí que demanaria, si us plau, a les portaveus que es quedessin, perquè hem de fer una reunió de mesa.

Gràcies.

La sessió s'aixeca a...